

allítása csak Mihály után... jatek... zesen nem kiállított... Nitrágy... asárnap del... a Döszegi... or D. Vörös... rós Meleer... deznek.

ZAGOS... HÍVÁSA... öksége fel... rítottta fel... as sportoló... másnak a... e irányuló

nyetek részt... ben, terme... k növelése... tervek jó... kifejezése... és megvétel... imperialisták... többek kö...

rek... torna sorso... lik el. Ezek... után készül... asa az állva... a, majd ez... csapat ré... dök forduló... A magyar... thatólag ju... u a román... yere és ott

t a 400 mé... rópára csés... tal. Boitoux... néiak másik... lán.

o... órákor: 15... Gyula re... órákor: Fur... olasz film... fél 8 órákor:

or: Trojka... djúk a bé... gazdaságban... orea.

or Gruziában

órákor: a... szervezethen:

órákor a... tben: Siva-

or... ma és hol... rany Rajz... vendéglé... konai és V... d fel 9-10... berlet. Pénz... on délután 8... ar órelőtt... ossuth u. 4.

arta Hajdú... gának lapja.

BET

LA

szky-u. 3.

18.40

onja: 34-07.

erez útja 16.

lephely

ka Gy. 8. és

49 számú

Varga L. u.

5 köbcentis

ányú motor...

gastalan ál...

értől u. 40.

ási u. 1. szá...

kezés Mester

Sándornál.

edek János

ház esélyeg

s Mátyás krt

ehértől u. 23.

Ertekezés

női varró.

u. 3.

gy hónapos

tyás krt 7.

épület 1a.

Tóknai Mor u.

ez u. 3. szá...

kezés ugyan...

is szekér

31.

neel Mór u.

Ertekezés

ási u. 27. sz

áda.

éca deszka.

ti u. 21.

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

NÉPLAP

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

IX. EVFOLYAM, 151. SZÁM.

ARA: 50 FILLER

VASARNAP, 1952 JUNIUS 29.

TESTVÉRI SEGÍTSÉG

Mi az a hatalmas erő, amely oly nagyszerű tettekre ösztönöz... a budapesti Duclos Bányagép... gyár dolgozóit, hogy koreai mű... szakot indítsanak és hasonló kez... deményezésre szólítsák az or... szág összes dolgozóit? Mi az az erő, amely a Járóműjavítóban, Harisnyagyárban, Bütorgyárban most újabb hősi helyállásra, a teljesítmények további fokozásá... ra sarkalja a dolgozókat? Ez az erő: a lelkesedés, az öntudatos, bátor kiállítás a béke ügye, a hős koreai nép megsegítése mellett. Ez az erő: világos felismerése annak a megbonthatatlan kapcsol... 1rtnak, amely Korea hőseinek ál... doztatvállalása és a mi békés építómunkánk között van. Ez az erő: gyűlölet, izzó harag a népek jövőjére és boldogságára törő imperializmussal szemben.

Június 25-én mult két éve, hogy az imperialisták aljas mesterkedéssel kirobantották a háborút Koreában. Ez a két év a hazája s a béke védelmében mind a mai napig kész koreai nép hősiessége mellett az is világosan feltárt: mire képesek az amerikai imperialisták, nagytőkés, a kolera és a pesis fekete hádseregét vezénylő tábornokok, mire képes az egész amerikai agresszorok által vezetett zsoldos hadsereg gyűlölt uralmának fenntartása érdekében. Nagy tanulságként itt sorakoznak a jövőjüket harcoló népek előtt Korea lebombázott falvai, békés városai, a megcsontított, megbecsztelt anyák, a meggyilkolt csecsemők. Soha a történelem folyamán még nem láttunk ilyen barbár és elvetemült fegyverekkel mint most támadnak az imperialisták Koreában, soha nem voltak egyetlen egy hadseregnek sem olyan vadállatias parancsnokai, mint a macarhiurok, ridgwayk, boantnerek, akik hidegvérrel adják ki a parancsot: „lőjtek mindenkire és mindenre, ami mozog, változtassátok az országot senki földjévé”. Kocselitó szigetén védtelen hadifoglyokra tankkal támadó zsoldos hadsereg még inkább mélyíti ezt az aljasságot. Együttal fel is nyitja minden becsületes ember szemét: nekem is ilyen sorsot szánának az imperialisták, ha sikerülne sötét terveiket végrehajtani.

Szemben az agresszorokkal — az Egyesült Nemzetek kalózhogója alatt támadó zsoldosokkal — ott áll egy kicsi, csodálatra méltó ország: Korea. A füsttől és bombák robbanásától terhes koreai ég alatt ez a kis nép megmutatja, hogy a háború örüljeit vissza lehet szorítani. Csapást csapás után mér ma is a világ legnagyobb imperialista hatalmának és csatlósainak rabló hadseregére és tettekkell a hősiesség ragyogó példáival húzza alá: **leggyőzhetetlen az a nép, mely igazságos harcot vív szabadságért, függetlenségéért.** Ebben a nagyszerű harcban Korea természetesen nincs egyedül. Vele van-

nak és vele éreznek a világ egyszerű emberei, mellette van az egész 800 milliós békétábor.

A koreai nép harcát segítjük mi, magyar dolgozók is. Immár másodszer lobog fel üzemünkben a koreai műszak testvérségét hirdető tűze, immár két ízben vállalnak a Járóműjavító tűzikevácsei, a Bütorgyár asztalosai, a Harisnyagyár sztahanovistái és dolgozói jobb munkát a koreai nép további megsegítése érdekében. Tudják: a koreai műszak harc a békéért, harc azért, hogy a Távolkeleten fellobbant tűzesőve ne terjedjen tovább, ne nyíljon az imperialistáknak alkalmuk arra, hogy más népek feje felett is meggyújtásuk a házföldöt. Ebben a harcban a mi békés építómunkánk közben a szerszám, a kalapács, a jobb minőség, a termelés szakadatlan emelése: a legfontosabb fegyver, amely erősíti a békétábor, újabb lelkesedést kölcsönöz a többi testvéri népek segítségével együtt a koreai harcokos helyállásához. Ezért vállalta Stecz Flórián alvázlakatos brigádja a Járóműjavítóban, hogy terven felül elkészít egy új építési személykocsit, ezért mondotta Tóth Sándorné harisnyagyári dolgozó üzem-röpgyűlésén, hogy „mi, családanyák különösen tudjuk, mit jelent magunk és gyermekeink számára, ha békében dolgozhatunk”. Ezért szólalt fel Vékony János brigádvezető is a Járóműjavító asztalos műhelyének dolgozó nevében, hogy a koreai műszak alatt terven felül vállalt személykocsi és egy új építési kocsit asztalosmunkáinak elvégzésével is bizonyítja: dolgozó népünk ma már nemcsak országos méretekben gondolkodik, de beleszól és hallgatja szavát a világ ügyeiben is. Mint apró patakok vizétől hajalmasra duzzadt folyó, úgy tevődik össze ezekből a felajánlásokból, a szocialista kötelezettség vállalásokból a magyar munkásosztály válasza, forró üzenete a koreai néprek: **veletek vagyunk, szép hazánk építésének gyorsításával segítjük harcotokat.** Fényes bizonyosságtétele ez a nemzetközi proletárösszetartásnak, vereség az imperialistáknak, akik Hitler bukott tábornokait újból foglalkoztatva, Titó janicsárjait ugrásra készen tartva, Európát is egy második Koreává szeretnék változtatni.

Most, két nappal a koreai műszak és a harmadik negyedévi terv indulása előtt a Járóműjavító Vállalat, Harisnyagyár, Fütóház, Bütorgyár, Autójavító Vállalat kezdeményezése után nálakozzon minden üzemünk a budapesti Duclos Gépgyár felhívásához. Legyen a koreai műszak egy hatalmas tüntetés a népek testvérisége, a koreai nép lángoló harca mellett. Készüljön el terven felül — a jó műszaki feltételek biztosításával — minél több új szék, vagon, cigarettá, a békéért harcoló koreai nép megsegítéséért!

ASSZONYAINK A BÉKEÉRT

Azonnal szüntessék be a koreai háborút!

Lelkes hangulatú békegyűlés az Arany Bikában

„Korea, te is hazám vagy, testvérem minden gyermeked...” (Juhász Ferenc)

Korea messzi föld, de csak földrajzilag van távol. Mindnyájan azt érezzük, közel van hozzánk ez az ország: hiába választanak el bennünket egymástól földtek hegyek, vagy óceánok, ismerősök az emberek is. Az a fiatal kislány, aki ott állt tegnap délután az Arany Bika nagytermében az emelvényen, édestestvérünk. Fáj a szívünk, ha halljuk gyótreimket s együtt örülünk a győzelmeknek. Az ó harcuk a mi harcunk is. Ók kemény, véres, nehéz csatákban harcolnak a szabadságukért. Mi magyar dolgozók segítjük küzdelmeiket, Gépeink mellett gyárainkban új eredmények születnek, földjeink megmunkálva várják az aratást. Munkás két kezünk minden mozdulatával segítünk bennüket koreai emberek, férfiak, nők, gyerekek. Segítünk harcunkkal, melyet a békéért vívunk!

Szombat délután az Arany Bika nagytermében a Megyei Békébizottság rendezésében nagygyűlést tartottak a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság ellen indított amerikai támadás két éves évfordulójának alkalmából. A gyűlésen megjelent Kim Ro-Szen koreai békeharcos.

A nagygyűlést dr. Matuz Károly, a Megyei Békébizottság tagja nyitotta meg, üdvözölte a megjelenteket, majd dr. Wittmann István, a Koreában járt orvosküldöttség tagja tartotta meg beszámolóját.

A világ dolgozóit nem felejtették el, hogy 1950 június 25-én az amerikai imperialisták és Eisenhowerista csatlósajk előre megfontolt terv szerint hogyan támadtak rá a békés szocialista fejlődés útján levő virágzó északkoreai népi demokratikus köztársaságra.

A világ dolgozó népeit azonban sem ködösítéssel, sem terrorral félrevezetni nem lehet.

Amint megindult az alattomos támadás, megindult a nagy Szovjetunió vezetésével a dolgozók nemzetközi szolidaritásának jegyében a testvéri koreai nép nagyszerű baráti megsegítése.

Mi, magyar dolgozók — folytatta Wittmann elvtárs, — a háború kitörésének első percétől kivettük részünket a hős koreai nép megsegítésében. 1950 június végén lelkes hangulatú tüntető gyűlés zajlott le Budapesten a Sportcsarnokban, amelyen javasolták, küldjünk kórházvonatot Koreába. Budapesti és az egész ország dolgozó

„Korea, te is hazám vagy, testvérem minden gyermeked...” (Juhász Ferenc)

Korea messzi föld, de csak földrajzilag van távol. Mindnyájan azt érezzük, közel van hozzánk ez az ország: hiába választanak el bennünket egymástól földtek hegyek, vagy óceánok, ismerősök az emberek is. Az a fiatal kislány, aki ott állt tegnap délután az Arany Bika nagytermében az emelvényen, édestestvérünk. Fáj a szívünk, ha halljuk gyótreimket s együtt örülünk a győzelmeknek. Az ó harcuk a mi harcunk is. Ók kemény, véres, nehéz csatákban harcolnak a szabadságukért. Mi magyar dolgozók segítjük küzdelmeiket, Gépeink mellett gyárainkban új eredmények születnek, földjeink megmunkálva várják az aratást. Munkás két kezünk minden mozdulatával segítünk bennüket koreai emberek, férfiak, nők, gyerekek. Segítünk harcunkkal, melyet a békéért vívunk!

Szombat délután az Arany Bika nagytermében a Megyei Békébizottság rendezésében nagygyűlést tartottak a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság ellen indított amerikai támadás két éves évfordulójának alkalmából. A gyűlésen megjelent Kim Ro-Szen koreai békeharcos.

A nagygyűlést dr. Matuz Károly, a Megyei Békébizottság tagja nyitotta meg, üdvözölte a megjelenteket, majd dr. Wittmann István, a Koreában járt orvosküldöttség tagja tartotta meg beszámolóját.

A világ dolgozóit nem felejtették el, hogy 1950 június 25-én az amerikai imperialisták és Eisenhowerista csatlósajk előre megfontolt terv szerint hogyan támadtak rá a békés szocialista fejlődés útján levő virágzó északkoreai népi demokratikus köztársaságra.

A világ dolgozó népeit azonban sem ködösítéssel, sem terrorral félrevezetni nem lehet.

Amint megindult az alattomos támadás, megindult a nagy Szovjetunió vezetésével a dolgozók nemzetközi szolidaritásának jegyében a testvéri koreai nép nagyszerű baráti megsegítése.

Mi, magyar dolgozók — folytatta Wittmann elvtárs, — a háború kitörésének első percétől kivettük részünket a hős koreai nép megsegítésében. 1950 június végén lelkes hangulatú tüntető gyűlés zajlott le Budapesten a Sportcsarnokban, amelyen javasolták, küldjünk kórházvonatot Koreába. Budapesti és az egész ország dolgozó

szabadságáért harcoló Korea népe a rombadöntött falvak lakói áldozatos munkát végeznek s hogy

a fronton harcoló férfiak helyett asszonyok dolgoznak az üzemekben s normájukat kétháromszáz százalékra teljesítették

azért, hogy a front mindent megkapjon, amire szükség van. A mezőgazdasági munka is döntően éljele folyik, mert így nem látják meg a földművelőket a rájuk vadászó légi gyilkosok.

— Kim Ir-Szen elvtárs nem régen azt mondta: „mi büszkék vagyunk, hogy bátran ellenálltunk a népi és nép szilárdán múlóit, hogy az Egyesült Államoknak nem sikerült Koreát katonai és sztratégiai ugródeszkává változtatni a Kínai Népköztársaság és a Szovjetunió megtámadására.”

— Ha ennek a nagyszerű teljesítménynek egyik kúforrása a nemzetközi megsegítés erkölcsi és anyagi ereje, akkor ez most megint kötelez bennünket arra, hogy az Országos Békétanács felhívásának eleget tegyünk és teljes szívünkkel álljunk a halálos elszántással harcoló koreai nép mellé. Aldozatkészségünkkel enyhítsünk a koreai nép szenvedésének, gyűléseink nyomán szálljon több mosoly a koreai gyermekek arcára és még több erő a harcuk karjába.

— Ha a magyar nép is úgy támogatja a testvéri koreai népet — fejezte be beszédét Wittmann elvtárs, — mint a világ többi békeszerető népe, akkor megvalósulnak Rákosi elvtárs szavai, aki azt mondta:

„A koreai dolgozók igazságos harca, melyet a Koreai Munkapárt és Kim Ir-Szen elvtárs vezet, győzni fog!”

(Folytatása a 2-ik oldalon.)

Azonnal szüntessék be a koreai háborút!

Leikes hangulatú békegyűlés az Arany Bikában

(Folytatás az 1-ső oldalról.)
A nagy és lelkes tappsal fogadott beszéd után Kim Ro-Szen koreai békeharcos üdvözölte a gyűlés résztvevőit s többek között ezeket mondotta:
— Mint az őszi éjszaka, oly szomorú volt a gyémekkorom. Hűdeg, éhség, fárasztó munka. Az életem Magyarországon igen boldog és itt szüntelenül hazámra gondolok, mert ismerem a kínokat, amelyeket most népem átél, harcol az igazságért. Befejező szavaiban Kim Ro-Szen magyar nyelven fejtette a magyar és koreai nép örök barátságát, Sztálin, Rákosi és Kim Ir-Szen elvtársakat.
A gyűlés után lelkes hangulatú felszólalások következtek, amelyek a koreai hősök a koreai nép iránt érzett őszinte szeretetét tükrözték. A harisnyagyári dolgozók nevé-

ben Boeska Lajosné ígérte, hogy üzeme még jobb munkával segíti a koreai nép ügyét. Szász Károlyné a Belváros II. MNDSZ szervezete asszonyai nevében mondta el, hogy
a koreai nép szenvedését egyetlen becsületes ember sem nézi tétlenül.
Békeakaratumkat tettekkel kell kifejeznünk, — mondotta, — Induljon harcba népünk minden tagja a koreai nép megsegítéséért, hogy ezzel is közelebb hozzuk a hő négy győzelmét az agresszorok felett.
Szabó Imréné másodmagával Mikepércséről jött el a nagygyűlésre, hogy — mint mondotta — saját szemével láthassa a hő koreai nép egyik harcosát és kezét foghasson a hő népi leányával. „Személyes tapasztalatokat akarlam

szerezni a Koreában járt Wittmann elvtársától, hogy a tapasztalatok megismerésével még nagyobb győzelemre tudjam nevelni közösem dolgozóit az imperialistákkal szemben.” Felszólalt Pongor József a Cementipari Vállalat dolgozója s Vékonny János vagongyári munkás, akik elmondották, hogy
Korea nincs egyedül, mert harcában ott vannak a magyar dolgozók, akik jobb munkával, a termelés fokozásával segítik a koreai nép győzelmét.
A nagygyűlés végül határozatot fogadott el, melyben egyhangúlag követelte: „El a kezekkel Koreától! Azonnal fejezzék be a koreai háborút!” A határozatban elfogadták, hogy nemcsak erkölcsileg, hanem anyagilag is támogatják a koreai nép harcát.

A magyar kormány tiltakozása a Tito-fasiszták újabb határprovokációi ellen

A külügyminisztérium tájékoztatási főosztálya közli:
A Magyar Népköztársaság külügyminisztériuma június 28-án tiltakozó jegyzéket juttatott el Jugoszlávia budapesti követségéhez, amelyben az utolsó hónapok folyamán Titók határszervei által elkövetett 48 provokatív határsértést sorol fel. A Tito-fasiszták határmenti provokációi során számos esetben géppuskából és géppisztolyból tüzeltek magyar területre, súlyosan veszélyeztetve a magyar határőrök életét. Tito határőrei több esetben felgyújtották a határmenti növényzetet azért, hogy a tűz átterjedjen a magyar területre, ahol a Tito-fasiszták gyűjtö-

gatásai következtében súlyos tűzkárok keletkeztek.
A jegyzék ismerteti továbbá a jugoszláv légierők által az utolsó hetek folyamán elkövetett hét újabb határsértést is. Legutóbb június 13-án és június 25-én hatoltak be a jugoszláv légierők gépei magyar terület fölé.
A magyar kormány tiltakozó jegyzéke megállapítja, hogy a Magyar Népköztársaság külügyminisztériumának számos tiltakozása ellenére a jugoszláv kormány semmit sem tesz fegyveres erők határmenti garázdálkodásainak megszüntetésére és válasz nélkül hagyta a magyar kormány két jegyzékét, amelyekben több mint 200 ha-

járásértés, fegyveres támadás és provokáció ellen tiltakozott. Állandóan ismétlődő és egyre gyakoribbá váló határsértések és provokációk mondja a jegyzék — világosan mutatják, hogy a jugoszláv kormánynak eltökélt szándéka fokozni a magyar nép ellen irányuló keleneséges politikáját. A magyar jegyzék ismételt követeli a nyilvánvalóan központi utasításra történő támadások és provokációk haladéktalan beszüntetését és nyomatékosan figyelmezteti a jugoszláv kormányt hogy a sorozatos határsértésekből adódó valamennyi következményért a felelősség egyedül a jugoszláv kormányra hárul.

A koreai kormányküldöttség megkoszorúzta a gellérthegyi felszabadulási emlékművet

A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság kormányának hazánkba érkezett küldöttsége szombaton délelőtt Csán Szi-U kereskedelmi miniszter vezetésével megkoszorúzta a Gellérthegy-i felszabadulási emlékművet. Az ünnepélyes aktuson jelen voltak: Ottó István vezérőrnagy, Császár János külkereskedelmi miniszterhelyettes, a külügyminisztérium és a külkereskedelmi minisztérium több vezető tiszviselője, valamint Han Hjo Szam, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság magyarországi követe és V. Sz. Azovcov, a Szovjetunió budapesti ügyvivője.

nos külkereskedelmi miniszterhelyettes, a külügyminisztérium és a külkereskedelmi minisztérium több vezető tiszviselője, valamint Han Hjo Szam, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság magyarországi követe és V. Sz. Azovcov, a Szovjetunió budapesti ügyvivője.

Aláírták a koreai-német kereskedelmi egyezményt

A Korea elleni amerikai támadás második évfordulóján, június 25-én Berlinben ünnepélyes külsőségek között aláírták a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság és a Német Demokratikus Köztársaság közötti árucserforgalmi és fizetési egyezményt.

Népi Demokratikus Köztársaság és a Német Demokratikus Köztársaság közötti árucserforgalmi és fizetési egyezményt.

Harmincéves a Jakut Autonóm Szovjet Szocialista Köztársaság

A Szovjetunió minisztertanácsa és a Szovjetunió Kommunista (bolsevik) Pártjának Központi Bizottsága a Jakut Autonóm Szovjet Szocialista Köztársaság fennállásának 30. évfordulójára alkalmából üdvözlőüzenetet intézett a Jakut ASZSK Legfelső Tanácsának elnöke felé, a Jakut ASZSK minisztertanácsához és az ASZK(b)P jakutföldi területi bizottságához.
„A Szovjetunió minisztertanácsa és a Szovjetunió Kommunista (bolsevik) Pártjának Központi Bizottsága — mondja többi között bevezetőül a távirat — köszönti a köztársaság munkásait, a kolhoz parasztjait és értelmiségét.
A Nagy Októberi Szocialista Forradalom örökre megszabottait a jakut népet a háborútörökés járomtól és a nemzetközi elnyomástól, kivézetve a szocialista fejlődés széles útjára. A jakut nép — a Szovjetunió valamennyi népével együtt az új szocialista élet szabadságát és teljes értékű építőjévé vált. A Jakut ASZSK népe az elmúlt harminc esztendő alatt, a Kommu-

nista Párt vezetésével, az orosz népnek és hazánk többi népének testvéri segítségére támaszkodva nagy sikereket ért el népgazdaságának fejlesztésében, anyagi jólétének és kultúrájának emelésében.
A Szovjetunió minisztertanácsa és a Szovjetunió Kommunista (bolsevik) Pártjának Központi Bizottsága — jelezdök be a távirat — szilárdan bizlik abban, hogy a Jakut ASZSK dolgozói továbbra is eltökélt harcokat a köztársaság gazdasági életének és kultúrájának még fokozottabb fellendítéséért, a Szovjet Szocialista Köztársaság Szövetsége hatalmának szilárdításáért.”
Meleghangú táviratban üdvözölte a Jakut Autonóm Szovjet Szocialista Köztársaság Legfelső Tanácsa elnökét és a Szovjetunió Legfelső Tanácsa Elnöksége is.
A Szovjetunió Legfelső Tanácsa június 27-én a Jakut Autonóm Szovjet Szocialista Köztársaság megalakításának 30. évfordulójára alkalmából rendeletet adott ki a Jakut Köztársaság különböző érdemeit szerzett ipari, mezőgazdasági és kulturális dolgozóinak kitüntetéséről.

Irán hadihajókat kap az USA-tól

Az „AFP” — iráni katonai körökre hivatkozva hírt közöl, amely szerint az Egyesült Államok több hajóegységet szállít Iránnak, az ország tengeri ere-

jének újjászervezéséhez. Az amerikai „segély” keretében főként partí órhajókat és torpedónaszádókat szállítanak.

Párt és pártépítés

Jó fegyverre tettünk szert a tervért folyó harcban

Népnevelő anket a földalatti vasútnál az „Építőipari nevelők munkájának tapasztalatai” című brosúráról

Népnevelő anketon vittaák meg a budapesti földalatti vasút legjobb népnevelői az „Építőipari nevelők munkájának tapasztalatai” című brosúra tanulmányozását. A résztvevő elvtársak a brosúráit már közel egy hónapja tanulmányozták és a maguk munkaterületén alkalmazták tanításait. Az egyes munkahelyek népnevelői csoportos megbeszéléseket is tartottak a brosúráról a 6. sz. munkahelyen pl. két ízben is összejöttek az elvtársak. Ugy az alapszervezetek, mint a földalatti vasút pártbizottsága is ellenőrizte, hogy a népnevelők valóban tanulmányozzák, hasznosítják-e a brosúra anyagát. Az üzemi lap és falújságok is foglalkoztak az anket előkészítésével. Az alapos, gondos előkészítés eredményeként mindvégig élénk volt az értekezés, s amikor több mint háromórás vita után berekesztették a hozzászólásokat, többen elégedetlenül kiáltották: „Tőlünk a hármastól még nem kaptunk szót. A tizenötórás hadd szóljak még!” Kétszer is meg kellett hosszabbítani az időt, s még akkor is sokan szerettek volna beszélni.

Mondtam neki: „Hát azért dolgozol, hogy egyszer megiggyad a pénzéd? Holnap ha enni akarsz, szégyenszemre kölesön kell kérned.” Mondtam még sok mást is, végül hozzáfűztem: „Ha így teszel, meglásd, megírom az édesanyádnak.” Mint mondtam, másfél hónapja volt ennek, de azóta Kincs János nem itta el a keresetét.
Többen szóltak arról is, hogy az agitáció akkor hatásos, ha személyhez szól. — Nálunk — mondta Molnár elvtárs — az 1-es jelepen előfordult, hogy a köveket úgy „rakták” le a kocsiról, hogy összetöréssel fenyegettek nemcsak minden darab követ, de a környéken lévő összes más tárgy is. — Miért dolgoztok így? — kérdeztem a rakodóktól. — Mit érdekel az téged! — felelték foghegyről. — Azon gondolkodom — mondtam én — hogyan tetszene neked, ha bútoraidat ilyen „gondosan” szállítanák a Belsőpart dolgozói. — Erre már nem feleltek, de a munka figyelmesebben ment.
Hasonló módon érvelt Sásdi elvtárs a 15-ös munkahelyről, aki az igazolatlanul hiányzó társától megkérdezte: Mit szólna, ha a „Közérthől” azzal küldenek el, hogy nincs kenyér, mert a pék tegnap hiányzott a munkából”.
Az értekezleten nemcsak jó tapasztalatok hangzottak el, de sok hibára is fény derült. A 3-as munkahely népnevelő felelőse, Kosztolányi elvtárs elmondta, hogy náluk a titkár elvtárs nem segíti az agitációs munkát, nem beszél meg az elvtársakkal a feladatokat. Különösen keveset jár a dolgozók közé. Ezért sokan nem is ismerik. Ilyen hibák mellett nem esoda, ha a „hármason” rosszul megy a népnevelő munka — mint ahogy Kosztolányi elvtárs mondta: Ha nem kap segítséget, hiába olvassa el gondosan a brosúrát.

Ha jól dolgoztok, ti is kaptok...

A népnevelő értekezleten a földalatti vasút pártbizottságának titkára, Tóth elvtárs beszélt először a brosúra felhasználásáról, s a különböző munkahelyek tapasztalatairól. A hozzászólások közül a legjobbak azok voltak, amelyek a brosúra hasznosságát a tanítások nyomán elért jó eredményekkel példázzák. Farkas József elvtárs a 10. munkahelyről a nyilvános bíráló és dícséret jó hatásáról beszélt. Elmondta, hogy Világi Gyulát a csaszutskabrigád csipós versikéi „szoktatták le” a fegyelmetlen ségekről.
— Ma pedig az történt — mondta Farkas elvtárs — hogy az ifi-brigád dícséretet és szép dalt kapott a csaszutskabrigádtól a munkájuk jutalmául. A „hangverseny” után többen méltatlankodtak: „Nem szép dolog, hogy nekünk nem énekeltek.” En aztán megmagyaráztam: ha olyan jól dolgoztok majd, mint az ifi-brigád, ti is kaptok jutalom-dalt.

A 9. munkahely népnevelőinek eredményeiről Abraham mérnök elvtárs beszélt. A többi között azt is elmondta, hogy nálunk már gyökeret vert az a szellem, amikor a dolgozók maguk büntetik meg a munkacsoporra szegyényt hozó fegyelmetlen társaikat. A békebrigád tagjai pl. egy hétre kizárták a brigádból Károna József vajtárt, mert igazolatlanul hiányzott. Az ilyen eset az egész munkahely dolgozói számára tanulságot jelent.

Kincs János története

A jó népnevelő munka — tanítja a Brosúra — nem fejeződik be az üzem kapujánál, hanem szemmel tartja, segíti munkatársait otthoni életükben s a szállásokon is. Példa erre Kincs János története.
— Másfél hónapja történt ez így beszélt Mészlay elvtárs, a 9/b. munkahely népnevelője — Kincs János, aki télen került hozzánk, addig szorgalmasan dolgozott. Azonban rossz társaságba keveredve, inni kezdett.

A népnevelő nyitott szemmel jár

Tomasovszki elvtárs példával bizonyította, milyen fontos, hogy a népnevelő nyitott szemmel, éberrel járjon. A 11-es munkahely egyik legelőbbet termelő brigádja ellenséges, demokráciellenes kijelentéseket hangoztatott. Tomasovszki elvtárs az ilyen látószólg szorgalmas munkát nem tartotta összegegyeztethetőnek az ellenséges szavakkal. — Valahol hamisság van — gondolta. Addig figyelte a brigád munkáját, amíg megtalálta a magas százalék nyílját: hamis mércevel mérte a brigád teljesítményét.
Tomasovszki elvtárs legvégül arra kérte a Központi Vezetőget, adjanak minél több ilyen hasznos, tanulságos füzetet a népnevelők munkájának segítségére, mert mint az anket is bizonyította, azok az elvtársak, akik elolvasták, gondosan tanulmányozták, jó fegyverre tettek szert a tervért folyó harcban. megtanulták, hogyan kell foglalkozni az új dolgozókkal.

Az aratást szabotáló kulákok ellen megindították a bírósági eljárást

A minisztertanács határozata kimondja, hogy az őszi és tavaszi árpát sárgaérésben kell aratni. Mindenkinek kötelessége saját érdekében is, hogy az őszi árpa aratását szeszvesztésig nélkül sárgaérésben elvégezze. Ennek ellenére már több ízben előfordult, hogy a termelők az őszi árpát nem aratják le sárgaérésben. A kulákok szabotálják a minisztertanács határozatát. Eddig Mlle Lajos, Kerda Antal sárrudvari, Dávid Gábor, K. Tóth János, Kiss Lajos sárandi, Medve József hajdúbogosi kulákok ellen indult meg az eljárás. Németh Gyula hajdúbogosi dolgozó paraszt elkészt az árpa arabás megkezdésével, ellene is megtegte a tanács a feljelentést.
Pocsajon hét kulák ellen indult meg az eljárás, Derecskén Arany Imre és Récz Mihály kulákokat a növényápolás szabotálásáért jelentették fel.

Megjelent magyar nyelven Sztálin elvtárs műveinek 9. kötete

A Szikra kiadásában megjelent magyar nyelven J. V. Sztálin műveinek 9. kötete. Ez a kötet Sztálin elvtársnak az 1926 december és 1927 július közötti trotki műveit tartalmazza.
Ebben az időszakban a Szovjetunió munkásai és parasztjai a Bolsevik Párt vezetésével, az ASZK(b)P XIV. kongresszusának és XV. konferenciájának határozatai alapján folytatták a harcot az ország szocialista iparosításáért.

Bihartó és 10

A bihartordai térsége a járási védelmet a növényápolás eredményükre. Szűcs Pál elvtárs mondja: E megharcoltunk. A tük, nem is enged kezünkbe. Két hkerült a versenytá elragadta a zászló

Jó munkával az szereztük és az itt is marad. U hogy ne vár

Az egész határba már a harmadik arattak, ott törté tarított. A zászló nyaj munka ebben egy fo!to!

KETSZER TER KETSZERES

A bihartordai ápolás mellett azt hogy a miniszter betaríták a másod két hónappal ezely hogy legyen véd teshez. Amiből ne lóban, azt igé meg is kapták.

Az elmult évbe termelték másod idén több, min

Tavaly is jól járt mélt a föld, kétsz em. A község ven de kevés bi bizony nagy seg nagymennyiségű sító második felv.

A FÖLD HA AKI JÖL M

— A bihartordai teni, — mondja a társ, — szeretik tik a módját, ho ni. A föld halás a művelé. Itt a pé János esetében, a másodvetésű köi szemtermést tako lyos Miklósnak hája decemberben azon a másfél h lamádén, melyet az aratás után v rúit a vetés, me gott rajta.

MÁSODY 600 MAZS

A bihartordai ceruzával, számvetést csin a ha

A számok megm ban az esetben. terven csak 50 napos tengerit, ü veit hozzon, akko

holdanként 12 mitva 600 mäs a mennyiségb lehet kövé

Nem megvetendő jövedelmét jelen rül majd a közfo A tordaiak go many biztosítasa szére, ezért a m 300 holdon term

Holdanként 200 csalamádé, teh 60.000 mäs

Termelnek más lörépat 60 holdo zsájával már ez hold takarmányg is megadja a lagfürtöt most t másodnövénykén ban, 30 holdat v zsájával számolv zsa zöfléség a A bihartordai fest, igen jó az szereti a baromf ba! fizet érte. A holdon terem az

Bihartordának 67.200 mázsa zöldtakarmányt és 100 kövér sertést jelent a másodvetés

A bihartordai tanácsháza büszkesége a járási vándorzászló amelyet a növényápolásban elért kiváló eredményükért kaptak. Szűcs Pál elvtárs, a tanácselnök mondja: Ezért a zászlóért megharcoltunk. Április 4-én kaptuk, nem is engedjük ki hetekig a kezünk közül. Két hétre igaz sámbunk került a versenyútra, Bakonszeg és elragadta a zászlót.

Jó munkával azonban visszacsereztük és azóta is itt van és itt is marad. Ugy dolgozzunk, hogy ne vándoroljon el.

Az egész határban túl vagyunk már a harmadik kapáláson és ahol arattak, ott törték is nyomban a tarlót. A zászló becsületén a hanyag munka ebben a faluban nem elegendő!

KÉTSZER TEREM A FÖLD, KÉTSZERES A HASZON

A bihartordaiaknak a jó növényápolás mellett arra is van gondjuk, hogy a minisztertanács határozatát betartsák a másodvetésben is. Már két hónappal ezelőtt utána járták, hogy egyen vetőmag a másodvetéshez. Amiből nem volt elég a faluban, azt igényelték. Idejében meg is kapták.

Az elmúlt évben 330 holdon termeltek másodveteményt, az idén több, mint a dupláján.

Tavaly is jól jártak, kétszer termelt a föld, kétszeres volt a jövedelem. A községnek 617 tehene van, de kevés hozzá a legelő, és bizony nagy segítséget jelent a nagymennyiségű takarmányt biztosító másodvetés.

A FÖLD HALÁS ANNAK, AKI JÓL MEGMŰVELI

A bihartordaiaknak nem kell félténi, — mondja a tanácselnök elvtárs, — szeretik itt a földet és értik a módját, hogyan kell termelni. A föld halás annak, aki jól megműveli. Itt a példa kéznél: Sziki János esetében, aki tavaly egy hold másodvetésű kölesről 12 mázsa szemtermést takarított be. Karalys Miklósnak négy szarvasmarhája decemberben is kövéredett, azon a másfél holdon vetett csalámadén, melyet tavaly, nyomban az aratás után vetett el. Jól sikerült a vetés, még csövel is fogott rajta.

MÁSODVETÉSBŐL 600 MÁZSA TENGERI

A bihartordaiak tudnak bánni a ceruzával, számvetést csinálnak és — ez a hasznos.

A számok megmutatják, hogy abban az esetben, ha a másodvetési tervben csak 50 holdon vetnek 80 napos tengerit, úgy, hogy az csövet hozzon, akkor az

holdanként 12 mázsjával számítva 600 mázsa tengeri. Ebből a mennyiségből száz sertést lehet kövérré hizlalni.

Nem megvetendő mennyiség ez, jó jövedelmet jelent és több hús kerül majd a közfogyasztás asztalára.

A tordaiak gondolja a zöldtakarmány biztosítása a sok tehén részére, ezért a másodvetési tervben 300 holdon termelnek csalámadét.

Holdanként 200 mázst is ad a csalámadé, tehát a 300 holdról 60.000 mázsa a termés.

Termelnek másodvetésként tarlóerőpát 60 holdon, negyven mázsjával már ez is 2400 mázsa, 20 hold takarmánynak való napraforgó is megadja a 3000 mázst. Csillagfűrtöt most termelnek először másodnövényként a falu határában, 30 holdat vetnek be, 60 mázsjával számolva ez is 1800 mázsa zöldfélése a jószágoknak.

A bihartordaiak szeretik a kölest, igen jó az rucáskásának, de kereti a baromfi is, — sok tojást is fizet érte. A terv szerint 110 holdon terem az idén másodnö-

vényként kölest, biztosan megadja ez a földterület a 600 mázsa magot. Komoly érték ez.

A másodvetés 67.200 mázsa zöldtakarmányt jelent a falunak és ráadásul 100 kövér sertést.

A TORDAI HATÁRBAK ALKALMAZZÁK A SZOVJET AGROTECHNIKÁT

A tordai dolgozó parasztek közül főbben valósággal művészei a földművelésnek Sziki Bélának tavaly 9,45 mázsa volt a gyapottermése. A megye egyik legjobb eredményét érte el. A jól dolgozó mezőgazdasági állandó bizottság tevékeny tagja Solti Károly elvtárs személyes munkájával adja a jó példát, hogyan kell termelni. Récinust, gyapotot, cukorrépát szerződésesen termeli.

Eddig még nem alkalmazták a pótbeporzást a faluban, de az idén már bevezetik ezt a terméshozó szovjet eljárást.

Szűcs Pál elvtárs, a tanácselnök mondja:

— Én leszek az első a faluban, aki a tengeri és napraforgó táblámon elvégzem a pótbeporzást! Ez is több mázsa termést jelent, több jut a szabadpiacra.

A SZEMVESZTESÉG ELLENI SIKERES HARC HAT VAGON TERMÉNYT JELENT

A másodvetés terméséből nem kell beadást teljesíteni. Tudják ezt Bihartordán, de tudják azt is, hogy nagy jövedelmet jelent az aratásnál, cséplésnél a szemvesztés elleni sikeres harc is. Herbert János, a mezőgazdasági állandó bizottság elnöke mondja, hogy a község határában 1100 hold körül van a kalászos vetés.

Keveset számítva, holdanként 8 mázsjával.

begyűl több mint 8000 mázsa termés, de ha nem vigyáznak a magra és nem kezdik meg idejében a vágást, földre perreg a szem és ha nem figyelnek a gépnél, ocsuba zúdul az aranylő búzaszem.

A szemvesztés így elérheti a 7—10 százalékot is, ez pedig azt jelenti, hogy veszendőbe megy a tordai határban termelt gabonából hat vagonra való. Ez a mennyiség elegendő 185 felnőtt egész évi fejadagjának biztosítására.

KISGYŰLÉSEK AZ ARATÁS ELŐKÉSZÜLETEIRŐL

A község dolgozó parasztlái nem engedik elpocsékolódnia a megtermelt magot. Harcolnak minden szem búzáért.

Gondosan gereblyézik a tarlót, az elmaradt kalászköteket pedig szedik a gyermekek.

Arra ügyelnek elsősorban, hogy idejében suhanjon a kasza az éret gabona alá. Akkor vágják, amikor nem perreg még a mag.

Kihaszználják a kora reggeli időt, amikor vonult a kalász.

Nem dobálják a keresztet sem, nehogy kiverődjön a mag a kalászból. A kaszával se csapkodnak, hogy ütődjön a kalász, hanem gondosan jár majd a penge, hogy a búza szeme ne peregjen.

Bihartorda határában figyelik a termést, érik-e az „élet”. Készülnek a nagy munkára, annak minél jobb elvégzésére.

A faluban minden héten kisgyűléseket tartanak a dolgozó parasztek,

összeülnek egy-egy háznál és megbeszélik az időszerű kérdéseket. Most persze az aratásról és behordásról forog legtöbbször a szó. Erről beszéltek Mátyé Péternél is, ahol Sziki Béla vállalta, hogy

elsőnek hordja be a közös szűrűre a gabonát és elsőnek is teljesíti a beadást. A község dolgozó parasztsága

jó munkával harcol a többtermésért, jól készül az éves terv harmadik osztályának gazdag belakítására. Bence Mihály.

Előadás a Déri Muzcumban

Az üzemi tervgazdasági és szervezési tudományos egyesület július hó 4-én, pénteken délután 6 órakor a Déri Muzcumban „Sztrahánov komplex mozgalmak jelentősége az iparban” címmel előadást tart. Előadó: Csepregi

Gyöző elvtárs, a Szegedi Textil kombinát Kossuth-díjas főmérnöke. Az előadás jelentőségére való tekintettel fontos, hogy azon minél több vállalatvezető, műszaki szakember vegyen részt.

A termelőszövetkezetek és csoportok növényápolási versenyében továbbra is a böszörményi II. Kongresszus vezet

A termelőszövetkezetek és csoportok növényápolási versenyében szinte hétről-hétre nehezebbé válik az elsőség megkapítása. Az élenjárók nemcsak a soron lévő növényápolási munkákat végzik el valóban példamutató módon, hanem szép eredményeket érnek el az építkezésben, téglavetésben és

az aratásra való felkészülésében is. A cukorrépa, kukorica, napraforgó harmadik kapálását az öt élenjáró termelőszövetkezet teljesen befejezte. Elvégezték emellett a gyapot negyedik és a dohány második kapálását is. További eredményeik a következők:

	cukor- répa IV.	kuko- rica k a p á l á s	napra- forgó V. ka- pálás	gyapot V. ka- pálás	burgo- nya III. tö- lőgetés
December 21					
Biharnagybajom	100	—	—	100	100
Vörös Csillag Nádudvar	100	100	—	—	100
II. Kongresszus					
Hajdúböszörmény	100	100	100	—	100
Dózsa, Rákosi telep	100	100	100	—	100
Vörös Csillag Ebese	100	70	100	—	100

A megyei versenybizottság hosszabb vita után úgy döntött, hogy az első helyet e héten is a hajdúböszörményi II. Kongresszus érdemelte meg. Ezért a versenyzászló e héten továbbra is a II. Kongresszusnál maradt (elnöke Simon Imre).

Jó eredményeit annak köszönhetik, hogy szilárd munkaszervezettel végzik a munkát és a tagok kifogástalan munkafegyelméről tettek tanúságot az eddigiek során.

Leartattak már 19 hold őszi árpát, elvégezték a tarlóhántást és úgy tervezik, hogy mára befejezik a másodvetést is. Jellemző a jó munkafegyelmre, hogy a tagok az árpa aratását éjjel egy órakor kezdték meg és még aznap be is fejezték. Így szemvesztés nélkül történt az aratás.

Második a nádudvari Vörös Csillag

A nádudvari Vörös Csillag a megyei versenybizottság véleménye alapján azért érdemelte meg a második helyet, — hogy még nem fejezte be a napraforgó negyedik kapálását, — mert

mintegy hatszáz hold rétet lekaszáltak és a széna nyolcvan százalékát már be is hordták. Eddig 3340 munkaegységet fordítottak erre a munkára. Ugyanakkor 25 hold őszi árpát is leartattak és a lucerna második kaszálását is 70 százalékban elvégezték. Emellett az építkezést sem hanyagolták el. Felépítettek 400 férőhelyes juhohodályt, 500 férőhelyes süldő szabadszállást és ötöt 5000 baromfi számára. Kivetettek 75.000 téglát is.

Harmadik a biharnagybajomi December 21

A megyei versenybizottság megállapítása szerint a December 21. tagjai lehetséges, hogy még jobb munkát végeztek, mint a Vörös Csillag tagjai, de ezt az elnök, Nemes Lajos nem jelentette a megyei tanácsnak. Ha ott kötelessége lett volna. A versenybizottság csupán a birtokában lévő adatok alapján mégis méltónak ítélte a harmadik helyre a December 21-et.

A termelőszövetkezet jó eredményt ért el az építkezésben. Felépítettek egy 400 férőhelyes juhohodályt, folyamatban van egy száz férőhelyes tehénistálló átalakítása. A megyében a legjobb eredményt érték el a téglavetésben, eddig 250.000 téglát égettek ki.

Amikor még Kiss kulák „úgy hajtott, ahogy neki jól esett”

Több mint tíz esztendőn át — egészen a felszabadulásig községi bíró volt Mezősason Kiss Balázs „gazduram”. Joga volt a bírói székhöz az akkori törvények szerint, mert 55 hold földje volt — a javából — a község határában. A falu szegény sége ott robotolt a földjein, míg ő a községvezetés pöffeszkedett. Azt a látszatot igyekezett kelteni, hogy igazságos és jó ember — különösen bírőválasztás előtt.

Olyankor ígért fűt-fát a szegényeknek, de mikor újra megválasztották, egyszerűen megváltozott. Azt mondta, mikor már nyeregben érezte magát: „Ha a kezembe adták a gyeplőt, úgy hajtok, ahogy akarok.” Hogy milyen nagy mestere volt a hajtásnak, arra még nagyon jól emlékeznek a falubeliek.

Kiss Balázs jó viszonyban volt a főszolgabíróval, így bárkire is adták szavazatukat a parasztek, úgyszólván a szolgabíró döntötte el, hogy ki legyen a bíró. A választási komédia csak arra volt jó, hogy neve legyen a gyerekeknek, ne mondja a paraszt, hogy nincs beleszólása a falu vezetésébe. A szegényparasztságnak egyébként is mindegy volt, hogy ki a bíró, mert akkoriban „egyik kutyája volt, a másik eb”.

Sógorságban, komaságban volt a faluban egymással valamennyi kulák. Ezt már az hozta maga-

val, hogy összeházasították a pereputyukat, nehogy szegény keveredjen közéjük. A kulákok gazdaságának növekedését az biztosította a legjobban, hogy érezték a szegény ember zsírjának a kisajtolásához. Például mutatott ebben a „falujefe” — a bíró.

Buka Béla, aki most a földművelőszövetkezet terményfelvásárlója, gyermekkorra őja cselédeskedett. Apja az első világháború áldozata lett — ezért kellett olyan korán megköstölnie a kulák penészes kenyerét. Kovács Balázsnál szolgált (ez rokona Kiss kuláknak). Ugy vette fel, mint pásztorgyereket, de ha nem tudott neki munkát adni, Kisshez küldte dolgozni, hogy „ne egye potyára a kenyeret”. Így aztán félbérért két gazdát is kiszolgált Buka Béla.

Nemesak ez bizonyítja a bírósággal, hogy „igazságos” voltát, hanem az is, amire szintén emlékszik még mindenki Mezősason. Mikor Hitler hordája megszállta Magyarországot, a németek számára kezdték összeheszedgetni a vágómarhákat. Az „igazságos” kulák úgy intézte a dolgot, hogy a gazdagok tehene „nem felelt meg a minőségi követelményeknek”, de Gyenge Károly kubikos egyetlen tehénkéje alkalmas volt arra, hogy elve-

gyék tőle. Mit szólhatott szegény Gyengéné, a „kulák tarlójta kezében a gyeplőt, úgy hajtott, ahogy neki jól esett”.

Voltak emberek a faluban, akiket legszívesebben a „pokolba” küldött volna Kiss kulák, de ehhez mégsem volt elég hatalma. Ilyen volt Balogh Károly is, aki részszarattal kereszte kenyerét. Több éven keresztül Szivós Lajos kuláknak volt az aratója, de mivel Szivós a leghírhedtebb volt arról, hogy nem szerette kiadni a bért (vagy ha már mindenképp fizetni kellett, az acatós búzából szerette volna részletetni Baloghot). Balogh ezért a következő évben úgy gondolta, hogy megpróbál Kiss Balázsnál aratni. Kiss kulák azonban azt üzenté neki: „Nagyon nagy a pofád, nem kellesz!”

Régen volt ez, megváltott azóta a világ Mezősason is. Most persze igyekszik jó színen felütni magát a kulák, igyekszik a bizalmába férkőzni azoknak, akiknek ezelőtt a köszönetét sem fogadta.

A mezőszási dolgozó parasztek nem felejtették. Nem tévesztik meg őket a báránybőrbe bújt farkasok. Most a jövővi kenyerének való beajkítására idején fozkózt érseggel lepézzék le Kiss Balázsnak és kulákársainak alattomos aknamunkáját.

Lévi Endre

Érvért

Élők munká-

... azért dol-re meggyad... ha enni... re kölcsön... am még sok... füztem: „Ha... megírom az... montam... ennek, de... nem ita el

...ról is, hogy... ajásos, ha... Nálunk —... es — az 1-es... ogy a köve-... a kocsirol... fenyegettek... ab követ, de... összes más... t dolgozók... rakodóktól... éged! — fe-... Azon gon-... m én — ho-... ha bútorai-... szállítanak... — Erre már... unka figyel.

...erült Sásdi... ahelyről, aki... nyzó társá-... szólna, ha... küldenek el... mert a pék... munkából”.... mesak jó ta-... k el, de sok... t. A 3-as... lo felelőse... elmondta... elvtárs nem... munkát, nem... sakkal a fel-... keveset jár... zert sokan... hibák mel-... „hármason”... velő munka... toányi elv-... kap segí-... el gondosan

szemmel jár

...s példával... fontos, hogy... szemmel... es munka-... termelő bri-... mokráciael... angoztatott... az ilyen lát-... munkát nem... hetőnek az... — Valahol... ndolta, Ad-... munkáját, ... agas száza-... rcével mér-... nyét.

...rs legvégül... nti Vezető... több ilyen... füzetét, a... ak segítsé-... unkét is bi-... elvtársak... losan tanul-... erre tették... kell foglal-... kkal.

...ezeltről az-... tak a nép-... yet B. Tóth... fejezett ki: ... tanult ta-... lásával úgy... kahely nép-... gusz-... sz a föld-... helye előtt... apest”. (ben.)

9. kötet

... V. Sztálin... 1926 decem-

... parasztlaj... rresszusának... k a harco-

HAJDÚ-BIHAR ÉLETÉBŐL

Biharnagybajom felkészült a begyűjtési napra

Ma ismét begyűjtési napot tartanak a megye minden községében, városban. Különösen a tőzjásbeadásban maradt el a megye: ezen a napon pótolják mulasztásaikat a kullogó községek. A népnevelők felvilágosító szóval magyarázzák meg, hogy a hátraleköt nem írják le — mint egyes községekben híresztelik — átviszik az új begyűjtési évre, az 1952-53-as esztendőre. Azonban büntetést is fizetnie kell minden lemaradónak. A beadás száz százalékos teljesítése érdekében ajánljának személyes jó példamutatással az élenjáró dolgozó parasztnak. Két nap van hátra a terv teljesítéséig: ne maradjon szegyenben Hajdú-Bihar.

Biharnagybajomban szombaton elhatározták, hogy ma délután 4 órakor a begyűjtésben legjobban teljesítő utcát a tanács vendégszolgálatával tüntetik ki. Az élenjárók jutalomkönyveket, díjakat, okleveleket kapnak. A legjobb utca lakóinak kultúrnapot adnak és utána ücabált rendeznek. Biharnagybajom tanácsa így teszi még értékesebbé a mai napot. Ennek érdekében mozgósította tegnap a pártszervezet is a népnevelőket. Kövessék ezt a példát a megye többi községében. Hirdessék hangszórókon, díszségi táblákon azoknak nevét, akik élenjárónak a beadás teljesítésében.

Megérkeztek Debrecenbe a koreai bélyegek

Az Országos Béketanács 2, 5, 10, 20, 50 forintos címletekben bocsátotta ki a Kórea megsegítésére indított gyűjtési akció bélyegét. Valamennyi bélyeg a hősiessé ellenálló koreai katonát.

egy kínai önkéntest és egy koreai leányt ábrázol a koreai zászlóval. A bélyegeket július 1-től a békébizottságok aktivistái, a szakszervezetek és az MNDSZ asszonyai terjesztik.

Debrecenbe tegnap megérkeztek a koreai bélyegek.

A vértesi földműves-szövetkezet egy napja

Egyre nő a forgalma a vértesi földműves-szövetkezet boltjának. Szombaton is több mint 10.000 forint értékű árut vásároltak. Négy mázsa liszt, két és fél mázsa zsir fogyott el — többek között, Molnár István tanió 360 forintért egy pár cipőt vásárolt, Abonyi Sándor nyolc holdas dolgozó paraszt 520 forintért egy dőltöny ruhát, Kalmár Imre három holdas dolgozó paraszt 202 forintért egy pár bakancsot, 160 forintért egy pullovert, 190 forintért egy pár cipőt, Kalmár István is teljesítette már félévi tőzjás- és baromfiheadási kötelezettségét.

Öntözési bemutató a Hortobágyon

A Hortobágyon lévő borsosi állami gazdaságban az idén 200 holdon öntözéses kukoricát termelnek. Már a vetést is ennek megfelelően végezték el. Harminc centire ikersorosan vetették a kukoricát a két iker sor között 80 centi távolságot hagytak. Az öntözés előtt a két sor közül barázdát vontak. Ebbe engedik a vizet úgy, hogy a víz nem mossa a kukorica tövét, hanem csak a talaj nedvesedik át.

A kukorica már 60-80 centi magas. A múlt héten negyedszerre is meghúzták Zetor-tractort, rajta vontatott Kutz-kultivatórral. Hétfőn megkezdtek az öntözés-csatornákban a barázdákba a víz beengedését — a kukorica öntözését. Szombaton délelőtt már 80 holdat öntöztek meg.

A hajdú-biharmegyei állami gazdaságok és termelőcsoporthoz részére tegnap öntözési bemutatót tartottak a borsosi állami gazdaságban, ahol nagyszámú érdeklődő megtekintette a legelő, a magtűzés és a kukorica öntözési területét.

Ég a villany Kokadon

A falu nagyszabású villamosítási terve szerint ebben az esztendőben Hajdú-Biharban további 10 községben gyúl ki a fény. Az első község villamosítását a Tiszántúli Áramszolgáltató Vállalat dolgozó hajdúid előtt elvégezték: Kokadon csütörtökön délután 4 és fél 5 óra között már égett a villany. A jó munkát tegnap ünnepelték meg a kokadi dolgozó parasztnak és az építők. A tanács háza udvarán megrendezett ünnepségen a TITASZ kultúrnapot adó műsort, Maráz György tanácselnök elvtárs és Jakab István párttitkár mondott ünnepi beszédet, majd kezdetét vette az első villanyfény mellett megrendezett táncmulatság.

A kokadi villanyvezeték építésénél 72 oszlopot raktak le és 5 kilométer hosszan nagyfeszültségű huzalt szereltek fel a dolgozók. A további munkák során már elkészült a Kokadón Almosdi vezető nagyfeszültségű vezeték és ugyanezen munka elvégzése folyamatosan van Ámosd és Bagamér között. A TITASZ dolgozóinak nagy munkájához komoly segítséget nyújtanak a kokadi dolgozó parasztnak, akik számára még egy évtizeddel ezelőtt elérhetetlen vágyalom volt az ami most megvalósult Kokadon.

Kétnapos értekezlet a járások és községek begyűjtési nyilvántartói részére

Hajdú-Bihar járásainak és községeinek begyűjtési nyilvántartói szombaton reggel két napos értekezletre gyűltek össze a megyei tanács épületében. A begyűjtési osztály vezetőivel és dolgozóival együtt alaposan áttanulmányozták az 1952-53-as begyűjtési év végrehajtására és nyilvántartására vonatkozó miniszteri rendeletet. Jelen volt az értekezleten Vass János elvtárs is, a begyűjtési minisztérium osztályvezetője.

16.000 mázsa zöldség

A debreceni állami gazdaság a debreceni piacot elsőnek látta el koreai karalábéval. Nagy mennyiségű keltáposztát, karfiolt is küldtek már a piacra, sőt Debrecen ellátásán kívül már 7 vagyon árú felszállítottak a fővárosba. Előreláthatólag 4000 mázsa paradicsomot, 1500 mázsa dinnyét, 1200 mázsa karfiolt, 1500 mázsa keltáposztát, 1000 mázsa zöldséget, 1800 mázsa káposztát és még sok-sok konyhakertjé terményét termelnek ebben az esztendőben.

Szombaton egyébként a debreceni piacon 70-80 mázsa burgonyát, 30-40 mázsa karalábét, 6 mázsa zöldbabot, nagymennyiségű csicsornyét, meggyet, stb. adtak el — közel 150.000 forint értékben.

Befejeződött a párttörténet szakon a felsőfokú káderoktatás

Debrecenben tegnap délelőtt befejeződött a párttörténet szakon a felsőfokú káderoktatás. A záró konferencián jó felkészültségről tettek bizonyosságot a hallgatók, akik egész évi becsületes munkájukról adtak számot. A Pártoktatás Házában, valamint a Vasúti Politikai Osztályon a záró konferencia végén rövid ünnepségeket tartottak, amelyen a konferenciavezetők értékelték az évi munkát, majd könyvjutalmat osztottak ki. A Vasúti Politikai Osztály felsőfokú káderkonferenciáján Kecskés Gábor és Papp László elvtársakat tüntették ki könyvjutalommal.

A járási székhelyeken hétfőn délelőtt tartják meg az évi záró konferenciákat.

Tető alá került az Irodaház

Ötéves tervünk egyik debreceni büszkesége: a Vörös Hadserg-útja és Szent Anna-utca sarkán épülő Irodaház építkezése nagy ütemben halad. Szombaton délelőtt fél 9 órakor jelenltek a dolgozók, hogy befejezzék a tetőfedést és ezzel vállalásukat határidő előtt teljesítették. Egyben felajánlották, hogy a belső vakolási munkákat szeptember 30 helyett szeptember 20-ra elvégzik. Ezzel 625 óráj takarítanak meg.

Az Operaház tagjainak vendégszereplése

Pénteken este látták először Csökmő dolgozó parasztjai operát. A budapesti Áll. Operaház 11 művésze lépett fel a községben, bemutatva a „Hálóval fogott hal”, a „Kellemtelen ültárs” című művet, valamint a János vízből részleteket.

A Kossuth termelőcsoport kultúrterméki zsűfőlégi megítélte az érdeklődők, akik már a hét elején megvásárolták a jegyeket. Több mint ezren nezték volna meg az Operaház tagjainak magas színvonalú előadását. Helyhiányban azonban többszázan kiszorultak.

Tegnap este Nádudvaron várják az Operaház művészeit. Többszáz főnyi közönség gyűlt össze — azonban este 10 óráig nem érkezték meg a községbe a művészek.

Villanyfényes labdarúgó mérkőzések Debrecenben

A D. Lokomotív Diószegi-úti pályáján az elmúlt évben helyes kezdeményezéssel villanyfényes labdarúgó mérkőzést rendeztek. Szépségihibája volt e kitűnő sporteseménynek, hogy gyenge volt a világítás és a reflektorok nem árasztottak nappali világosságot a zöld gyepre.

A múlt esztendő hibáiból okulya a D. Lokomotív 36.000 gyertyafénylő adó 36 reflektort szereltet fel. Már 30 reflektor Debrecenben van, 12 darabot (hat társulatot) Komáromból szállítottak a D. Lokomotív pályára. Tegnap már kijelölték a transzformátor ház építésének helyét is. Előreláthatólag július 8-10-re készen lesznek a munkálatok, és akkor már semmi akadály nem lesz annak, hogy Debrecen és a környék sportteret közönsége villanyfényes mérkőzéseket láthasson. A hírek szerint a Lokomotív, Honvéd, a Bp. Kinizsi és a Csepeli Vasas részvételével rendezik az első négyes tornát.

NEMZETKÖZI SZEMLE

Korea a nagy harc zászlaja

Már két éve vérzik Korea bombáktól szaglatott — két éve még virágzó földje. Mérethetetlen szenvedés az osztrályrésze annak a hősi népek, amely csak öt évig élte a békés demokratikus építés örömei életét Észak-Koreában és nyugott bizakodást erőszakkal elszakított testvéreinek a 38. szélességi fokon túl. Eredményei — az új hazai ipar, az újjáélesztett fejlett mezőgazdaság, Phenjan hatalmas egyeteme, az ország 17 főiskolája és 55 technikum — megmutatta a gyarmati népeknek, hogy mit eredményez, ha egy nép megszabadul elnyomótló és urala lesz saját sorsának. A gyarmati népek erőt merítettek a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság példájából. Ez volt az imperialista támadás egyik indítóoka, ezért lépték át Li Szin-Man báb-kormányának csapatai 1950 június 25-én a 38. szélességi fokot, gazdáik az amerikai imperialisták parancsára, azért követték Li Szin-Man csapatait az amerikai hordák.

Az imperialista fegyveres beavatkozásnak azonban nem az volt az egyetlen célja, hogy megbénítsa az ország demokratikus fejlődését. Az imperialista agresszorok elsősorban azért akarták rátenni kezüket az egész koreai-félszigetre, hogy új támaszpontot, új fejelemülési területet nyerjenek a Szovjetunió és Kína ellen tervezett támadó háború céljaira. Az egész Korea feletti ellenőrzés biztosítja a Sárga és a Japán tenger ellenőrzését. Mindezeket túl, Korea jelentős természeti kincsei, fejlett ipara is csá-

bitotta az agresszort. Ezért robbantották ki az imperialisták a világtörténelem egyik legsúlyosabb, jesebb támadó háborúját.

A koreai háború két éve felnyitotta az emberek szemét. A gyűlölködség, a baktériumháború, a hadifoglyok „rostálása”, Kocsedo hőhérajánk embertelen rémtettei, a fegyverszüneti tárgyalások elhúzása és megakadályozása mind-mind leleplezik az emberbőrbe bujt vad állatok aljasságait.

A koreai nép a kínai önkéntesek segítségével hősiessé és sikerrel vívja nemzeti szabadságharcát. A kínai népi önkéntesek a koreai népi barátai. A koreai néphadsereg és a kínai népi önkéntesek minden ütközetben megmutatták hősiességüket és visszaverték az amerikai imperialisták támadásait. Győzelmeikhez erőt ad, hogy hazájuk szabadságáért, függetlenségéért és a világ békéjéért harcolnak.

Nemcsak a kínai önkéntesek támogatják a koreai népi hősi harcát. A Szovjetunió népei, az egész haladó emberiség együttérző a koreai népi igaz ügyével. A Szovjetunió több ízben tett javaslatot a koreai népi békés rendezésére. Ezeket a javaslatokat a világ va.a. mennyi békeszerető népe támogatja. Ezek a javaslatok a békét és a koreai népi érdekeit szolgálják. A fegyverszüneti tárgyalások is a Szovjetunió javaslatára kezdődtek meg.

A június 25-i évforduló alkalmából a világ népei harcos üdvözléket küldtek a nemzeti függetlenségéért küzdő hős koreai népeknek.

Ridgway Nyugat-Németországban

Ridgway, a gyűlölt pestisbábornok, a koreai nép hőhéra európai körúton jár. Párizs, Róma után „meglátogatta” Nyugat-Németországot, Német földet taposott, vértől sietve megtisztított lakkeszmája.

Itt is — mint mindenütt, amerre járt — kétféle fogadtatás várta. Az egyik: Felfegyverzett rendőrszolgák készenléte helyezett riadóautók, néppeti szembeségezett szuronyok, goyó- és lángszórók.

A másik fogadtatás azonban ennél féltelmesebb: hatalmas, erős, egységes népi ellenállás. A német nép gyűlölete és utálatát itt is áttörte a rendőrgyűri szilárdnáj: hilt falát és a „go home Ridgway” tüharsogta a zsoldosok alázatos énekét. Az üdvözlésre felszálló repülőgépekkel egyidőben léggömbök ezrei szálltak fel „Ridgway takarodj haza” felirással.

A pestisbábornok német földön is ellenállásra talált. A német nép még nem fejtette el Ridgway elődjét, aki gázt és klórmetet szánt az emberiségnek.

Míg a pestisbábornok Nyugat-Németországban járt és hadgyakorlatokat tartott a Német Demokratikus Köztársaság határában, meg szemlélt, hogy kellően aknázták-e alá a német hidakat, vasutakat és gyárakat addig London harmas külügyminiszteri találkozó színterére volt. Acheson, Eden és Schuman itt tárgyalt háborús tervei megvalósításáról. Tárgyalásuk főkérdése: a háborús bonni és párizsi szerződés ratifikálása. Nehezen, félíg tető alá hozott szerződéseket veszély fenyegeti. A nép, amelyet kifejtettek a számításból — tiltakozik a szerződések ellen. Tüntetések, tiltakozó sztrájkok, röp-cédulák ezrei követelték egész Németországban: „Ki Németországból a pestisbábornokkal!” „Le a háborús külön szerződéssel!”

A Ridgway-ellenes tüntetés olyan méreteket öltött, hogy Ridgway messze elkerülte a nyugatnémetországi városokat és kizárólag az amerikai, angol, francia megszálló csapatok, valamint a nyugatnémet zsoldosalakulatok körében tartózkodó háromnapos nyugatnémetországi látogatása során.

A német népek utat mutat harcaiban a legutóbbi, május 24-i jegy-

zék. A Németország demokratikus egységéért vívott harc, népharcra szélesedett. Egész Németország haladó erői összefogtak a Német Szocialista Egységpárt és a Német Kommunista Párt vezetésével.

A dolgozók egész Németországban a különszerződés elvetését és az össznémet békeszerződés megkötését követelik. A kommunista és a szociáldemokrata munkások harcolnak a munkásegység megteremtéséért.

Nürnbergben a napokban rendkívül érdekeset tartott a nyugatnémetországi szociáldemokrata párt több mint kétezer funkcionáriusa. Az értekezleten, amelynek napirendjén a háborús különszerződés elhárítására irányuló harc kérdése szerepelt, a résztvevők bírálták a szociáldemokrata párt által vezetőségét, a munkásegység megteremtésével szemben elfogaltatásit magatartása miatt és erélyes akciókat követeltek a militarista egyezmények meghusítására. Az értekezleten hozott határozatokban kijelentették: „csak a német munkásosztály erőinek egyesítése biztosíthatja a győzelmünket”.

A nyugatnémet dolgozók egyre erélyesebben és egységesebben harcolnak Adenauer klkkje ellen. Az idő nem az agresszoroknak dolgozik.

A németországi események bizonyítják, hogy a nyugati külügyminiszterek tárgyalásainak létköre éppen olyan kevéssé nyugodt, mint Ridgway nyugatnémetországi látogatásának körülményei voltak, amikor tankok és rohamlövegek vedelme alatt: „Vesszen Ridgway a koreai pestisbábornok!” „Le a külön szerződéssel és Adenauerrel!” és hasonló „üdvözlések” között hagyta el Nyugat-Németország földjét.

Míg Londonban az imperialisták klkkje tárgyaló támadó pozíciójának kiszélesítéséről, míg a pestisbábornok európai körúton jár, addig a népek sem ülnek tétlenül. Éles harci fegyverüket: a munkásosztály akcióegységét, a nemzet minden haladó rétegére támaszkodó néppontot az országhatárokat nem ismerő békeozogalmat nélkül szegyezik az imperialistáknak.

Es ez a fegyver erős és legyőzhetetlen.

Tovább

Fűtő

A Fűtőház dolgozói kelkesen csatolták Bányagépgyár üzemükben is megüzemelték a Fűtőház vezetője vállalta: segíti, hogy harktervüket 15 nappal fejezzék. Az utasajánlotta, hogy a vállalt 4 százalékos ritással szembenek el.

A Hajlítók megénkben csallakozott a Bányagépgyár építékek megjelölésüket sikere érdekében dítoje ez az Al-tére megindult nek, amely a h-évi tervünket vinni.

Nagy feladatok üzemek dolgozózik ez a bütoréért, hogy ma nagyobb siker kóan a műszaki dőan szem előlze, átfogja az e-káját.

a műszaki megtár

Hogy a Kópa feltételei biznek, Dolhay Im-lalat igazgatója-lások napján — szakai értekezlet melyen részlet-lak a Koreai M-sét, azért, hogy-műszak kezdés-jes erővel megir-az egész üzem-lák üzemrészen-szükségletet, fig-július hóra brig-tervet és a br-zók átlagszálal-keket, hogy a p-seken tett felaj-tenj tudják.

Tekintettel ar-lat a pénteki rő-befejezte másod-vét, a dolgozók-sították, hogy-rint július 1-től-Műszak végéig-széket termeljen

Fontos kö a műve kollektív

A műszaki vez-kidoborodott a-tők kollektív n-azl, hogy a fel-elhangzott ígér-űnak értékes m-egymást támog-megteremtik az-zótti jó együtt-m-Tóth Ferenc sz-at vezetője b-darab székhez sz-eket. Petkó M-fényező műhely-felül biztosítja-kek fényezését. elvtárs arra tel-a 2000 darab sz-lül — munkaidő-eti.

Tervism a brigádveze

A műszaki ért-apon az igazg-értekezleten 10-

További csatlakozások a Duclos Bányagépgyár versenyfelhívásához

Fűtőház

A Fűtőház dolgozói röpgyűlésen lelkesen csatlakoztak a Duclos Bányagépgyár dolgozóinak versenyfelhívásához és felajánlották: üzemükben is megszervezik a Koreai Műszakot. Ennek sikere érdekében a Fűtőház valamennyi dolgozója vállalta: jó munkájával elősegíti, hogy harmadik negyedévi tervüket 15 nappal hamarabb befejezzék. Az utazó személyzet felajánlotta, hogy az augusztus 20-ára vállalt 4 százalékos szénmegtakarítással szemben 4,5 százalékot érnek el.

Az egy mozdonyra eső kilométer tervet a tervhez viszonyítva 10 százalékkal túlteljesítik. Az egy mozdonyra eső javítási költséget 25 százalékkal csökkentik.

A fiókműhely dolgozói vállalták, hogy a mozdonyokat a lehető legjobban karbantartják. Ezzel biztosítják az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolítását. A kocsijavító műhely dolgozói azt vállalták, hogy a 3,6 órás kocsijavítási átlagot 2,6 órára csökkentik.

A fűtőházi dolgozók felajánlásának forint értéke: 986.750 forint. Ebből a Koreai Műszak ideje alatt 120.000 forintot teljesítenek.

XIII. Autójavító Vállalat

A XIII. számú Autójavító Vállalat dolgozói ugyancsak röpgyűléseken csatlakoztak a budapesti Duclos Bányagépgyár versenyfelhívásához. Sztrana József elvtárs, üb. titkár beszélt a koreai nép hősi harcáról. Ezután a dolgozók lelkesen tették meg felajánlásukat a Koreai Műszak sikere érdekében. Többek között Tollas Károly elvtárs, esztergályos vállalta, hogy a Koreai Műszak ideje alatt 2 százalékkal emeli munkája termelékenységét.

A bütorgyári műszakiak a Koreai Műszak sikeréért

A Hajlított Bütorgyár megyénkben az elsők között csatlakozott a budapesti Duclos Bányagépgyár felhívásához. Már pénteken megtették a dolgozók felajánlásukat a Koreai Műszak sikere érdekében. Hatalmas lendítje ez az Alkotmány tiszteletere megindult munkaversenynek, amely a harmadik negyedévi tervünket hivatott diadalra vinni.

Nagy feladatok állnak tehát az üzemek dolgozói előtt. Vonatkozik ez a bütorgyáriakra. Eppen ezért, hogy munkájukat minél nagyobb siker koronázza, fontos, hogy a műszaki vezetőség állandóan szem előtt tartsa, szervezze, átfogja az egész üzem munkáját.

Amit a műszaki értekezleten megárgyaltak

Hogy a Koreai Műszak feltételei biztosítva legyenek, Dohay Imre elvtárs, a vállalat igazgatója még a felajánlások napján — pénteken — műszaki értekezletet hívott össze, melyen részleteiben megárgyalták a Koreai Műszak előkészítését, azért, hogy július elsaján, a műszak kezdesének napján teljes erővel meginduljon a munka az egész üzemben. Megállapították üzemrészenként a munkaerő-szükségletet, figyelembe véve a július hóra brigádokra felbontott tervet és a brigádokban dolgozók átlagszázalékát. Biztosították az anyagot, félkészárut és kellékeket, hogy a pénteki röpgyűléseken tett felajánlásokat teljesíteni tudják.

Tekintettel arra, hogy a vállalat a pénteki röpgyűlésekre már befejezte második negyedévi tervét, a dolgozóknak külön biztosították, hogy a vállalások szerint július 1-től 10-ig, a Koreai Műszak végéig kétezer darab székot termeljenek tervben felül.

Fontos követelmény a művezetők kollektív munkája

A műszaki vezetők értekezletén kidomborodott az üzemrészevezetők kollektív munkája. Tudják azt, hogy a felajánlások során elhangzott ígéretük csak úgy válnak értékes munkává, tette, ha egymást támogatják és ezzel megteremtik az üzemrészek közötti jó együttműködést. Tóth Ferenc elvtárs, a szabályszat vezetője biztosítja a 2000 darab székhez szükséges alkatrészeket. Petkó Mihály elvtárs, a fényező műhely vezetője tervben felül biztosítja a felajánlott székek fényezését. Somogyi Mihály elvtárs arra tett ígéretet, hogy a 2000 darab székot tervben felül — munkaidőben összeszerelheti.

Tervismertetés a brigádvezetők számára

A műszaki értekezletet követő napon az igazgató elvtárs az értekezleten történeti határoza-

tokat és a július havi tervet ismertette a brigádvezetőkkel, hogy ők is tisztában legyenek feladataikkal, különös tekintettel arra, hogy a felajánlott kétezer darab székot egytől-egyig hulladékanyagból kell elkészíteni. A megmunkáláshoz szükséges segédanyagot ugyancsak megakarított anyagból adják a munkához.

A Hajlított Bütorgyár műszaki vezetői a Koreai Műszak előkészítését fontos feladatának tartják. Az üzem minden egyes dolgozójával ismertetik a tennivalókat, hogy minél sikeresebben eleget tudjanak tenni vállalt kötelezettségeiknek. A munka közben előforduló nehézségeket jól szervezett és összpontosított munkájukkal igyekeznek felszámolni. Állandóan a dolgozók között járva ellátják őket az anyagbiztosítás mellett szakmai tanácsokkal.

Szükséges ez annál is inkább, mert a Koreai Műszak jelentős láncazeme hatalmas célkitűzéseink, ötéves tervünk — ezen be-

lül a harmadik negyedévi terv minél sikeresebb megvalósításának.

V. F.

Két nappal a második negyedévi terv határideje előtt

Most, amikor már csak órák választanak el bennünket a második negyedévi terv határidejétől, üzemünkben fokozódott a verseny lendülete. Minden üzemrész, minden brigád lelkesen harcol azért, hogy a harmadik negyedévi terv sikeres indulásának feltételét a jelenlegi feladatok maradéktalan teljesítésével teremthesse meg.

Jó munkát végzett a Dohánygyár nikotin osztálya

(Üzemi tudósítótól.)

A Dohánygyár üzemrészei közül a nikotinyártás áprilisra, májusra, júniusra szóló tervét hat nappal határidő előtt befejezte. A többi osztályok is teljesítették már pénzügyi, szabadsá-

golási, béralap tervüket. A termelésben azonban még nem érték el a 100 százalékot: a lemaradás oka elsősorban papírhiány.

A püspökladányi állomás és lűtőház dolgozóinak levele Rákosi elvtárhoz

A Püspökladányi Fűtőház és Állomás dolgozói értekezleten vitatták meg, hogyan készüljenek Alkotmányunk törvénybeiktatásának harmadik évfordulójára. A dolgozók elsősorban arra tettek ígéretet, hogy az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolításához minden segítséget megadnak. Rákosi elvtárhoz írték levelet, melyben a püspökladányi állomás dolgozói többek között vállalták, hogy a személy- és munkaadónak 95 százalékát menetrend szerint indítják és az átlag-

demes orvosaink az őket megillető kitüntetések megkaphassák, ennek időpontján július 1-én, a nagy Semmelweis születése napját választotta. Így 1952 július 1-én, a magyar orvostársadalom történetében először, száz kiváló és érdemes orvos fog összegyűlni a Semmelweisről elnevezett teremben, hogy a jól megérdemelt kitüntetést átvegye.

Falujság és üzemi sajtókiállítás a Nemzeti Szalonban

A Magyar Ujságírók Országos Szövetsége falujság és üzemi sajtó kiállítását szombaton délelőtti ünnepélyes keretek között nyitották meg. Az ünnepségen megjelent János Ferenc, a népművelési miniszter első helyettese, Mihályfi Ernő népművelési miniszterhelyettes, a Magyar Ujságírók Országos Szövetségének elnöke.

ke, a budapesti és vidéki üzemek dolgozóinak számos képviselője és a baráti államok diplomáciai képviselői.

Vadász Ferenc elvtárs, a Magyar Ujságírók Országos Szövetségének főtitkára megnyitott beszéde után a megjelentek megtekintették a kiállítást.

Az üzemben a III. negyedévi terv ünnepélyes külsőségek között indul meg. A színiárszó csoport kedden reggel rövid kultúr, műsort ad.

gos rakodási időt 5 órától 4 órára csökkentik. A szolgálatot balcsalménai szocialista önjelölt és fegyverrel látják el. A Fűtőház harmadik negyedévi vállalatában az szerepel, hogy továbbra is megartják a büszke éltven címet. A felajánlásokról írtak levelet, melyben meg tartalmazzák azt is, hogy a fűtőházak fokozott anyagköltséggel, munkamódszer átadással az üzemfenntartási költségeiket kilométerenként 2 fillérrel csökkentik.

UTI ÉLMÉNYEK A SZOVJETUNIÓBAN ÉS KINÁBAN

(A Magyar Állami Népi Együttes közel 3 hónapot töltött a Szovjetunióban és Kinában. Az együttes táncosportja egyik tagjának, Sik Ferencnek a tollából közlünk részleteket a Szovjetunióban és Kinában szerzett élményeiről.)

Kimondhatatlan várakozással indultunk el a Szovjetunióba, abba az országba, amelyről olyan sokat hallottunk már és amelyet olyan nagyon szeretnénk volna látni. És most hazatérve azt érzem, milyen nehéz feladat megismerni a hatalmas, csodálatos méreteiben épülő Szovjetuniót. Hogy miért? Leírok néhány esetet.

Március végén utazunk Szibérián át Kinába. Az állomásokon emberek álldogáltak, beszélgettek, fázósan topogtak. Még hó borított mindent, a hatalmas fenyők gallyait vészt, puha hótakaró hűtö a föld felé. Az állomások mellett nagy téglarakások heverték. És két hónap múlva, amikor visszafelé jöttünk, csodálkozva láttuk a nagy változást. A hó, a téglarakások eltűntek. Nagy, tágas épületek álltak a helyükben. Mi okozta a változást? Talán az, hogy fehér helyett most zöldék voltak a fák? Nem. A vidék, amerre jöttünk, felismerhetetlenül megváltozott. Új házak épültek, a régiék megjavultak. És mindez két hónap alatt.

Egy egészen kis állomáson éppen építettek. A téglát szállító szalagokon adogatták fel a készülő ház első emeletére. Több betonkeverőgép dolgozott. Mesz-sziről úgy látszott, mintha az emberek sétálnának a gépek körül. Közélről láttuk, hogy téglát raknak a szalagra, igazgajnak a keverőgép fogantyúin. Mozgólataik kimérték, egyenletesek vol-

tak. Barátságosan integettek felénk, aztán tovább dolgoztak. Messze Szibéria egy kis vasútállomásán így építenek.

Burját-Mongólián keresztül utazva, egy faházakból épült falu utcáin teherautók tömege hordta a betont és a cementszákokat a falu közepé felé. Küldőne jött prémiszegélyes, mongol sapkában és mongol köpenyben motorke-rekppárral. Távól, a faházak mögött óriási épületek körvonalai bontakoztak ki. Így adta helyét a régi az újnak, a munka és alkotás csodáinak. Ami ma épül, az alapja lesz a holnap épülő, még nagyszerűbb dolgoknak. Építés lázban ég az egész ország. Olyan érzésünk volt, hogy úgy egy pillanatra sínes megállás az elért eredményeknél. Mindig új és új alkotások, új hősöttek születnek ebben az országban. A hősök szülik ezeket, a munka hősei.

Nem jutottunk el a kommunizmus nagy építkezéseihez, amelyekről nemcsak a szovjet emberek, hanem az egész világon beszélnek. De láttuk az emberek hősies munkáját szerte az országban, az Úralon innen és az Úralon túl. Az épülő házakat, melyek szinte óránként nőnek ki a földből, az egyre dúsabb kenyert adó földeket, Ukrajna végeláthatatlan búzatábláit, Szibéria őserengeleit.

Mindenütt munka, építés, nagy-szerű, dolgozó emberek. Az egyik állomáson harmonika-szó ütötte meg a füllünket. Kíváncsian hajoltunk ki az ablakon. A pusztákról friss lenegő hozott a szél szél és a lassan leszálló alkonyatban, az állomás melletti hatalmas fák alatt ledöngöltek a legények táncoltak, harmonikáztak. Halk, szomorú dalok után egyre frissebben pattogott a zene és kedves urai tön-

cokban gyönyörködhetünk. A hagyományok és népművészet ilyen virágzása, bármennyit hallottunk is róla, felülmúlta elvárásainkat. Egy felejthetetlen, tapasztalatokban gazdag hónap után így indultunk tovább Kinába.

Pekingbe érkezve az állomáson óriási tömeg fogadott bennünket. Nagy tölampák fényében, ránk hulló virágok özönében szorítottunk először kezét kínai vendéglátóinkkal. Nyakunkba vörös ütőró-nyakkendő került és vékony gyermekhangok vidáman énekeltek a dall, amely Szűdin-ről, Mao Ce-Tungról beszélt. Magas pagodák verték vissza az ünnepi dal hangjait. Katonák, újtörők, a dolgozók ezrei nyújtották a kezüket. Szervuszszal köszöntöttek, mi meg kínai nyelven próbáltuk üdvözölni őket. Így kezdődött ismerkedésünk a nagy kínai néppel.

Néhány élmény a hosszú kínai útról. Amikor fellépésünk előtt elhangzott a szimpadról: Kérem, fogadják úgy műsorunkat, mint a magyar dolgozók üdvözlését: válaszol a kínai elvtársak meg-szorítva a kezünket, jó egészséget kívántak Rákosi elvtársnak és a magyar népek — úgy éreztük, történelmi percekét élünk át. Azt éreztük, hogy ez a hatalmas nép széthéphetetlenül egy pártjával és kormányával. A Hoang-ho folyó szabályozásához az első felhívás után ezrelével özönlöttek az emberek, hogy az évente kiáradó folyót megzabolázzák, termővé tegyék. Amikor megkérdeztük az egyik Hoang-ho völgyébe most visszaköltöző kínai paraszttól — akit a pusztító áradások üztek el földjéről — bizik-e abban, hogy mostmár nyugodtan élhet a folyó mellett,

csak ennyit mondott: — **Ha Mao** mondta, nem lesz áradás, a folyó nem fog kiönteni.

Az évezredek elnyomásában élő nép végre ma szabad és bízik vezérében, jövőjében. Azonban nem felejtje el egykori ellenségeit. A gyűlölet parázsát ott izzik minden kínai lelkében és, hogy mily erős ez a gyűlölet, azt mutatja a koreai frontra önként jelentkezők száma.

A nép régi és mai élete, érzései, ellenség elleni gyűlölete nagyszerűen fejeződik ki művészetében. En csak egy műfajról szeretnék szólni, az operáról és közönségéről. A nézők a játékok odaadó figyelemmel kísérik s hogy mennyire együttérnek a darabbal, azt bizonyítják az ilyen lelkes felkiáltások: Jól van! Úgy van! és hangos lapssal üdvözölnek minden egyes kedves fordulatot, minden pompás mozzanatot. A kínai népből olyan népet ismertünk meg, amely igen érdeklődik a kultúra iránt s erős tisztelet él benne a népművészeti hagyományokkal szemben.

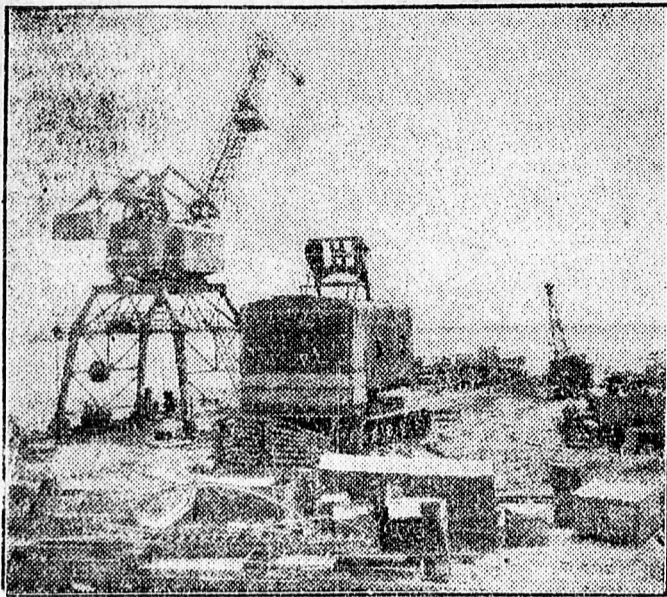
Budapesttől Pekingig 16.000 kilométer utat tettünk meg és amerre mentünk, éreztük, hogy milliók és milliók egy ügyért harcolnak: a békéért. A magyar nép fiai ebben a harcban összeforrtak Szűdin és Mao Ce-Tung hatalmas népével.

Mikor elmentünk, tél volt, mire hazajöttünk, tavasz lett. A végtelen orosz sztyeppék fenyővel kevert nyíresét zöldbe borultak. De nemcsak egy évszak változott felettünk. Úgy éreztük, változtunk mi is. Sokat tanultunk, megnőtt a munka iránti odaadásunk, szeretetünk. Amit tanultunk, népiünk szolgálatára akarjuk fordítani.

A KOMMUNIZMUS ÉPÍTÉSÉNEK ORSZÁGÁBÓL

ÚJ VÁROS SZÜLETIK

Írta: Nyikolaj Krivenko

Egy hétközméteres markolókanalú exkavátort szerelnek a tashia-tasi szerelőállomáson.

1.

Ha az ember Észak-Turkmenisztánból, Tasauz városa felől Tashia-Tasba utazik, hosszú-hosszú kilométereken nem látja jelet a Turkmen Főcsatorna hatalmas építkezéseinek. Már késő este van, csak a gépkocsi motorzuga sa borzolja a csendet. Utunk homok- és agyagdombok között kanyarog, sűrű sötétség borul a tájra, amelyet át-átpásztáz a gépkocsi fényoszlopja. A mélyek ég-bojtozatról leragynak a hidegfényű csillagok.

Felkapaszkodunk egy dombra, innen az út balra fordul s ahogy elhagyjuk a domb vonulatát, hirtelen villanylámpák fényözöne szikrázik fel előttünk. Még 10-15 kilométer az út a telepig, de a távoli házak ablakai úgy fénylenek, mintha itt lennének egészen közel. Szinte elbűvölően nézzük a fényeket, amelyeket az ember munkája és akarata lobbantott fel a sivatagban...

2.

Tashia-Tas... Ma az egyik leg-főbb emlegetett földrajzi név,

3.

Egy esztendő: csak pillanatok-rövidk a városok történetében, de érdemes és tanulságos meg-nézni, hogyan fejlődött Tashia-Tas az első esztendő alatt...

A vendég, amikor reggel kilép a korszerűen berendezett emeletes szálloda kapuján, iskolásgyerekek vidáman zibongó csoportjával találkozik... Az építkezés 1951 augusztus 5-én indult meg s egy hónappal később már megnyílt az iskola, hogy tanulási lehetőséget nyújtson a nagy építkezésen dolgozók gyermekeinek... Az iskola növendékei 12 nemzetiséget képviselnek, ez is bizonyíték, hogy a Turkmen Főcsatornát a Szovjetunió népei testvéri együttműködésben építik...

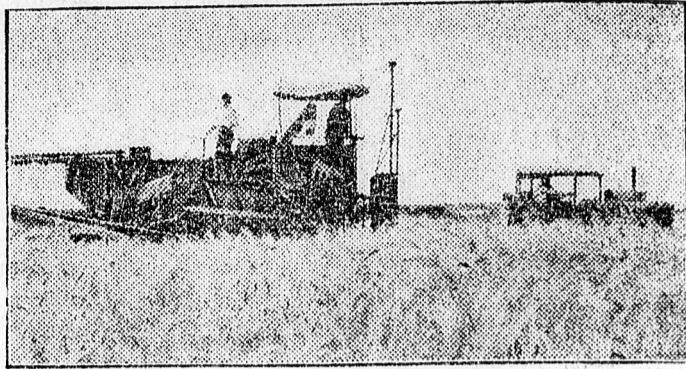
Tashia-Tasban már mind érezkelhetőbb bontakoznak ki a jövő város körvonalai: emeletes házak emelkednek, kifarmalódnak az utcák. Befejezéséhez közelednek a csatornázási munkálatok, a vízvezeték már üzembehelyezték. Működik a posta és a városi telefonközpont, ahonnan 5-6 perc alatt Moszkvával is lehet beszélni. Az új utcákon öntözőautók gördülnek végig, mint egy „igazi” városban... Poliklinikát építettek, áruházak nyíltak, van vendéglő és fürdő, garázs és könyvtár, 50 gyermek részére napközi otthon, elkészült már a nyári filmszínház is, de télire meglesz a nagy kultúrház, benne vetítőteremmel, előadóhelyiséggel és a terem-sportok üzésére alkalmas lehetőséggel. És ma már nem kell messziről szállítani a kenyeret, mert felépült a kenyérgyár is.

4.

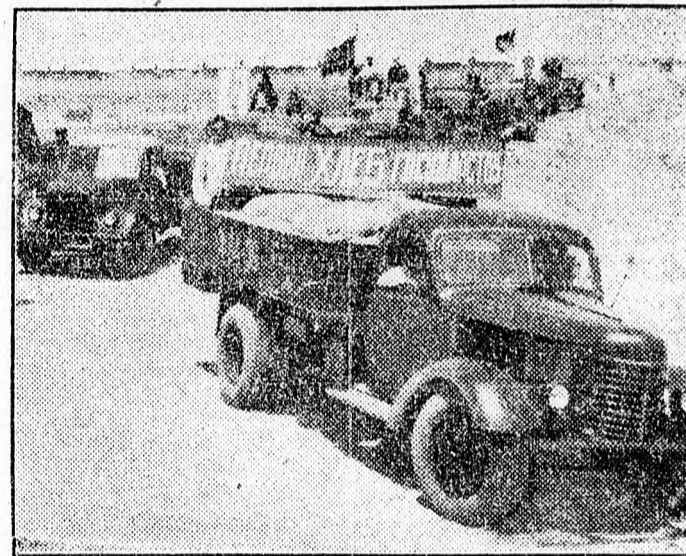
A munka üneme lüktet a születő városban. És a munka nem szűnik meg Tashia-Tasban és környékén a sötétség beálltával sem. A kőbányákban, a kikötőben, a vasúttállomáson, az épülő repülőterén fényoszlopok mellett is folyik a munka... Fények hasítanak az éj sötétjébe. A munka, az alkotás, az új élet fényei!

Az első kenyér a hazáé

A Szovjetunió déli kerületeinek szovhozaiban és kolhozaiban megkezdtek az idei bő termés betakarítását. Szántóföldeken éjjel-nappal zúgnak az arató- és cséplőgépek. A kolhozparaszatok, a gépkezelők mindent elkövetnek, hogy gyorsan és szenvedélyesül nélkül takarítsák be a gabonát. Becsülettel teljesítik hazafiás kötelességüket és az első gabonaszállítmányokat közvetlenül a mezőkről az állami raktárakba szállítják.

Megkezdődött a gabona betakarítása az azerbajdzsáni „Kaganovics” kolhozban.

A szajjanszki kerület kolhozistái a szériót közvetlenül a gyűjtőállomásokra szállítják az új termést.

Kétezer turista látogat el az idén Kárpátukrajnába

Szovjet-Kárpátukrajna nagyszé-rű éghajlata, sűrű erdővel borított hegyei, gyorsvízű patakjai nagy számban vonzzák a Szovjetunió minden területéről a turistákat. Az ősi Uzsgorod város a nagy turisták kiinduló pontja.

Kárpátukrajna lakói nagy vendégszeretettel fogadják a turistákat. Ebben az évben mintegy kétezer turista látogat el Szovjet-Kárpátukrajnába a Szovjetunió minden részéből.

A HOZOMÁNY

is megmondtam. Erre a vonatra már minden jegyet eladták. Érti?

— Most kell elutaznom! Nyolc órára a „Győzelem”-kolhozban kell lennem! Az pedig 35 kilométernyire van az állomástól. Hát nem érti?

— Elvtársó, már mondtam magának...

— De értse meg, hogy hat óra múlva már késő... az akasztó felbe a kislány. — Elkések az esküvőről!

— Na és aztán. Megtartják maga nélkül — válaszolta nyugodtan a portás és megfordult, hogy elmenjen.

— Elment az esze? Hogyan tarthatnák meg nélkülem, hiszen én vagyok a menyasszony! — kiáltott fel a lány. — Én vagyok a menyasszony... ismételte szívgöngy és leült a csomagokra.

Látjuk, hogy fekete szempillái alól nagy könnyeseppek gurultak le. A portás zavartan nézett a síró lányra, nyilván nem tudta, mitévő legyen.

— Még a saját esküvőmről is elkések — mondta sirdogálva a lány. — Mi lesz most?

— Hogy mi lesz? Esküvő lesz! — jelentette ki egyszerre határozottan a portás. — No, elvtársak — fordult most hozzánk — Segítsenek! Fogják a meny-

asszonyt, fogják a hozományt. En meg majd beszélek a főellenőrrel. Hogyan lehetne megtartani az esküvőt a menyasszony nélkül? — morfondirozott magában dohogva és gyors léptekkel el-sietett.

— Nagyszerű! Vigyük a menyasszonyt hozzánk a kocsi-ba — kiáltott Dmitrij Szergejevics.

Elfeledkezve a hűsöderelyéről, karonfogtuk a lányt és megragadtuk a csomagokat, meg a bőröndöket.

— Csendesebben, csendesebben! Várjanak! — kérte gondolatba feledkezve Pjotr Iljics és védően nyújtotta kezét a sakk-tábla fölé. — Nagyszerű lépést találtam ki... Nézzék csak... Ide lépek a futóval...

— Ne lépjen sehová, hanem fogja a hozományt.

— Miféle hozományt? — kapta fel fejét, — Dmitrij Szergejevics! Mit csinál? Az összes figurákat ledöntötte... Hallatlan...

— Nézze, itt a menyasszony — szakította félbe a mérnök.

— Az ön menyasszonya?

— Nem, nem az enyém.

— Nem a magáé? Akkor miért tették tönkre ezt a nagyszerű lépést? Miért?

— Bocssáson meg, én vagyok az oka — szölt a lány. — Alekszandra Jegorovna Zsuravljova

vagyok, a buzuluki „Győzelem”-kolhozból.

— Nagyon örülök. Selesztov agranómus vagyok — mondta Pjotr Iljics és összehúzott szemöldökkel az ablak felé fordult.

— Mit mondott? — kapta vissza hirtelen a fejét. — Melyik kerületből való? A buzulukiból? Ugye maguknál természetik az acélos orenburgi búzát?... Maguknál! Akkor megbocsátok magának, Alekszandra Jegorovna. Az aztán a kiváló búza! Nem egyszer nyert aranyérmet! — mondta Pjotr Iljics kissé összefüggéstelenül és büszkén körül-nézett.

— Igy van, ni — Alekszandra Jegorovna a csomagalmazra mutatott, amelynek tetején egy kinyílt dobozból lakkepő ragyogó sarka kandikált ki.

— Nem értem.

— Csodálom — mondta huncut mosollyal a lány. — Szergej, a bátyám traktorvezető. Násziva, a nővérem a növénytermelő brigádban dolgozik. Három 70 mázsa búzát kaptunk munkaegység-geinkre. Ennyire persze nem volt szükségünk. Érti? Húsz máz-sát eladtunk, én pedig elutaztam Cskalovba és megvettem egyszerre az egész hozományt. — Látja, Pjotr Iljics, és maga még azt mondta, hogy „hal-

latlan” — szölt szemrehányóan Dmitrij Szergejevics.

— Bocssámat kérek. Tényleg nagyszerű hozomány.

— Régebben a szülők gyűjtöt-ték össze a lányomnak a hozományt. Ma pedig... Látják, én magam mindent megvettem egyszerre, ami csak kellett. Akarják, hogy megmutassam?

Alekszandra Jegorovna egy-másután bontotta ki a csomagokat. Fűggyöngyök, himzett terítők, fehérnemű, selyemruhák, sző-veruhák kerültek elő. Az egyik csomagból egyszerre kiesett egy nagy baba és utána piros labda gurult a padlóra.

— Milyen előrelátó! — nevetett Pjotr Iljics és felvette a lab-dát.

— Ljudoeska hűgomnak vettem — pirult el zavartan a lány.

— Ez az anyámé, ezt meg Galja hűgomnak vettem, aki a pedagógiai főiskolán tanul. Ezt pedig Mihailnak, aki új házukat épít-tette...

— Nagyon kérem, jöjjenek el az esküvőmre! — kiáltott fel hirtelen. — Hiszen ez olyan egyszerű. Buzulukban autóval vár Nyikolaj, a vőlegényem. Ő sofőr nálunk. Húsz perc alatt megtesszük a harmincöt kilomé-tert, holnap pedig kivisszük ma-gukat az állomásra és tovább-utazhatnak. Ugye eljönnek?...

— Hát ez csak természetes! — válaszolta Pjotr Iljics és majd-nem rálépett egy sakkfigurára.

L. Szolomjanszkaja

Egyet

A „Nature” találmány az könnyű köv-hogy elhethet paraszatok, a képzettséggel nek is állás n-újság útján p-kedni. Ime a fordítása:

NATURE	
APPOINTMENT	
MISCELLANEOUS	

„Fiatalember-gató) fogla tudományos munkakörben, zökénység, képa-kegy érvényest-lóban érdeklia a meteorológia tervezésben, jóciául, németül, mely országban ni. Szívesen re-cióban vagy ar-sokban. Válasz és Fia KFT-he-2. Arundel-spre-fiók.

Egyetemet v- ipari gyakorlati beszél spanyolul talajokkal irtho-állást keres. Al-és általános m-és gépész szak-és élelmiszerre Nem specialis Scott és Fia W. C. 2 Arundel postafiók.

Brit geológus- természetudom- 30 éves főleg k- kai tapasztalat- ban, köolajkut- zésben, általáno- rajzban, mikro- a tudományos- ágazataiban, ajá- lársra, amely ne- földi tartózkodá- adó munkára. - Fia KFT Londo- del-sprei, 908

Ilyen körülm- Angliában. Ez a kis részlet, bá- angol lapot vess- egyikben ezt tal- az egyetemet, t- sokoldalú tudás- a vége: nincs l- niük.

Nál

az egyetemet- ságot száz és sz- Nekünk is van- ezek nem elhely- hanem hogyan- hiányzó helyeke- tilap 1952 márc- idézünk: „Váro- körzeti kezelő- cag város székh- hirdetek...” — Városi Tanács- hirdet a felügye- kórházakban b-

Egyetemet végzett fiatalember állást keres...

ANGLIÁBAN

A „Nature” című angol lapban található az alábbi részlet. Könnyű következtetni belőle, hogy élhetnek ott a munkások, parasztok, amikor a komoly képzettséggel rendelkező egyének is állás nélkül tengődnek és újság útján próbálnak elhelyezkedni. Ime a részlet és a pontos fordítása:

„Fiatalember (egyetemi hallgató) foglalkozást keres tudományos, lehetőleg kutató munkakörben, ahol kezdeményező-képesség, képzelet és munkakégyen érvenyülhet, s amely valóban érdeklő. Gyakorlata van a meteorológiában, a műszaki tervezésben, jól rajzol, tud franciául, németül, spanyolul. Bármely országban hajlandó dolgozni. Szívesen résztvenne expedícióban vagy archeológiai kutatásokban. Válaszokat T. G. Scott és Fia KFT-hez, London W. C. 2, Arundel-street 9, 910-es postafiók.

Egyetemet végzett fiatalember ipari gyakorlattal, folyékonyan beszél spanyolul, külföldi tapasztalatokkal írthon, vagy külföldön állást keres. Alapában tájékozott az általános mérnöki elektromos és gépész szakmában, különösen az élelmiszerekkel kapcsolatban. Nem specialista. Irjon T. G. Scott és Fia KFT-hez London W. C. 2 Arundel-street 9, 910-es postafiók.

Brit geológus, a filozófia és a természet-tudományok doktora, 30 éves főleg középkori és afrikai tapasztalattal: a vízellátásban, közlekedésben, térképészen, általános gazdasági földrajzban, mikro-paleontológiában, a tudományos kutatás különféle ágazataiban, ajánlkozik olyan állásra, amely nem kíván meg külföldi tartózkodást; vagy tanácsadó munkára. — T. G. Scott és Fia KFT London W. C. 2 Arundel-street, 908 postafiók.

Ilyen körülmények uralkodnak Angliában, Ez azonban csak egy kis részlet, bármelyik 1952-es angol lapot vesszük kézbe, mind egyikben ezt találjuk. Elvégezték az egyetemet, tanultak nyelveket, sokoldalú tudásra tettek szert és a vége: nincs hová elhelyezkedniük.

Nálunk

az egyetemet végzett ifjúságot száz és száz hely várja. Nekünk is vannak gondjaink, de ezek nem elhelyezkedési gondok, hanem hogyan töltsük be a hiányzó helyeket. Az Orvosi Hét nap 1952 március 9-i számából idézünk: „Városi Közkórház, Karcag, A Városi Közkórház... körzeti kezelőorvosi állásra Karcag város székhellyel pályázatot hirdetek...” — A budapesti Városi Tanács VB pályázatot hirdet a felügyelő alá tartozó kórházakban betöltésre kerülő

igazgató-főorvosi, 1 gyermekosztály vezetésével is összekötött igazgató-főorvosi, 1 igazgatósági főorvosítkári, 1 röntgenfőorvosi, 1 csonthéves-orthopaed főorvosi és 1 gyermekgyógyász főorvosi állásra...” — „A debreceni Orvostudományi Egyetemen úresedésben lévő Ideg- és emegőgyászati, Orvosi-fizikai, Orvosi-vegytani, Stomatológiai-tanszékek betöltésére ezennel nyilvános pályázatot hírdetek...”

Akár az április 13-i, 20-i vagy június 8-i számot tekintjük meg, a hátulsó oldalon ezt találjuk:

Pályázati hirdetések

Nálunk is uralkodtak olyan állapotok, mint most Angliában. Horthy „kulturpolitikája” a sovénisza és faji uszítások fészkevé süllyesztette az iskolákat. Céljuk az volt, hogy minél több műveletlen ember legyen, mert „az iskolázottaknak nehéz túljárni az eszén”. Meg is lehet nézni, hány munkás-, vagy parasztyerek tanult abban az időben. 1931-es, 33-as években az ország lakosságának 56.4 százaléka munkás- és szegényparasztból tevődött össze. Ezzel szemben gyermekeik közül középiskolába csak 5.1, egyetemre 5.4 százalék járhatott. Az ország lakosságának 43.6 százalékát kitevő polgárság és kulákság gyermekeiből 94—95 százalék tanult egyetemen.

A Szovjetunió felszabadítása hatalmas lehetőségeket adott számunkra. Minden becsületes dolgozó gyermeke előtt nyitva áll az út a legmagasabb iskolák felé. Ma már nemcsak joga van a tanulóshoz minden embernek, hanem hazafias kötelessége is, hogy tanuljon, mert sok jól képzett szakemberre van szükség a szocializmus építésében. Egyre több munkás- és parasztfiatal érzi szükségét a tanulásnak. Vegyük a Hajdú-biharmegyei példát, 611 középiskolát végzett gyerek megy 1952 őszén egyetemre. Ebből munkás- és parasztszármazású 55, értelmiségű 17.5, egyéb 27.5 százalék. Révai elvtárs Fár-

tunk II. Kongresszusán kijelentette: „El kell érünk, hogy a középiskolások létszáma az öt éves tervidőszakban az előirányzott 45.000 helyett 77.000-rel emelkedjék. El kell továbbá érünk, hogy az egyetemi és főiskolai hallgatók száma az eredetileg előirányzott 8000 helyett mintegy 30.000-rel emelkedjék...”

Ezek a számok azt bizonyítják, hogy még sokkal több fiatal kell bevonnunk a tanulásba. A mi

fiaink előtt biztos jövő áll

Tanulmányai befejezése után mindenki oda kerül, ahol a legnagyobb szükség van rá, ahol kívánásai, képességei szerint megállja a helyét. A debreceni Orvostudományi Egyetemen most végző orvosok, ha pl. mind a szülészetre mennének, akkor is tudnának ott helyet biztosítani számukra. De őket sok-sok hely várja. Karika Zsigmond moszfjezi be utolsó évét. Karika apja, aki tűzoltó, a multban hiába alkalmazott volna arról, hogy fia az Állami Tüdőbeteggyógyintézet orvososa lesz. Akkor nem lehetett, ma igen. H. Szilágyi János kátiósemlyeni középparaszt fiát szintén az Állami Tüdőbeteggyógyintézet gyógyulásra szoruló betegéi várják.

Már az ötödikes orvostanhallgatók közül is kapnak kinevezést. Mohácsi László, a vagongyári géplakatos fia, aki most ötödikes, még csak jövőre végez, de már gyakornoki kinevezést nyert a sebészeti klinikára. Sorolhatnánk nemcsak az orvoskari, hanem a többi szakon tanulókat névsorát, akik a diplomával együtt már a kinevezésüket is megkapják.

A Szovjetunió segítségével végzetettünk az 1945 előtti állapotoknak — azoknak, amik most Angliában és minden imperialisista országban uralkodnak. A felszabadult nép kezébe vette sorsának irányítását és kezébe vette jogos tulajdonát: a tudományt.

Simon Éva

LEVELEZŐINK EGY HETI MUNKÁJA

Dicséret illeti a püspökladányi gépállomás portyázó brigádját

Ezen a héten javulás mutatkozik a levelezés terén. Míg a mult héten 175 levelet kaptunk, most, a héten 190-et. Üzemi dolgozóink beszámolnak, hogyan teljesítették második negyedévi tervüket és hogyan kezdenek hozzá a harmadik negyedévéhez. A mezőgazdaság területéről egymásután jönnek a levelek, melyek az aratási előkészületekről és az aratási munkákról szólnak. Egyre több levélben vetik fel: vallásórákon gyermekeinket rendeltetésre tanítták. A pap, csak hogy „jó embernek” tűnjön fel mindent megengedett a gyermekeknek, még azt is, hogy kártyázzanak és sétálgassanak. Ezért sok szülő elhatározta, nem járatta gyermekét vallásórára. Ezt írja Vona Istvánné Püspökladányból. Sári Istvánné, Széplaki Istvánné, Kóti Gáborné szintén Püspökladányból. Szász László nyírcsádi két holdas dolgozó paraszt így ír: „Mióta kimaradt a vallásórákról a kislányom, jobban tanult”. Ugyancsak ilyen tárgyú levelet kaptunk Balogh Józsefnétől, Wáner Ernőtől, Bodó Sándortól Hajdúhadháztól, Pál Lajostól Kishegyesről.

Dicséret érdemli Reményi Lászlót, Varga Arankát, az Orvosi Műszergyár dolgozóit, akik nagyon értékes levéllel kerestek fel bennünket. Reményi László a pocsjai dolgozókhöz intézte levelét és buzdította őket jobb munkára. Varga Aranka a bihartordai dolgozó parasztok felé mondott dicséretet jó munkájukért.

Ifj. Végh Lajos Nádudvarról, Szász Gáborné Debrecen Teleki utcáról megleghangú leveleiben emlékeznek meg a koreai anyák és dolgozók szenvedéseiről és együttérzésüket fejezik ki irántuk.

Talos Gyula, Hajdu Sámuel, Barna József üdülnek. Levelet küldtek, a sorokból csupa öröm, boldogság sugárzik. Azt, hogy eljuthattak nyaralni, még jobb munkával hálálják meg — ezt írják.

A püspökladányi gépállomás portyázó brigádja jó munkát végzett. Tudomásunkra jutott, hogy a hajdúsámsóni gépállomáson sok a hiába. Elmentek, hogy elvtársi segítséget nyújtsanak a sámsóniaknak. Bizony sok hibára rámutattak. Ha a sámsóni gépállomás vezetősége mindent elkövet, hogy ezeket kiküszöbölje, akkor ott is elérnek olyan eredményeket, mint Püspökladányban.

Értekes levelet küldött Maráz György Kokadról, Lakos Antal Sárretudvariból, Szabó József Sztáinvárosból, Erdei Sándor a kákehgyesi Kossuth tszcs-ból, Szabó Gyula a Fűrfa Vállalattól, Borbás Józsefné, Fenyős Mária a Ruhagyárból, Máyer Lajos az Épületszerelő Vállalattól, Szabó Kálmánné Vámospécsről, Kalmár Erzsébet a hosszúpályi gépalomásról, Balogh József a Hátóháztól, Dede András a nagyhegyesi Kossuth tszcs-ból, Levelező-

ink sokat fejlődtek, egyre értékessebb, egyre taralmasabb leveleket írnak, amelyek komoly segítséget adnak a munkánkhoz.

A mult héten bírálatot mondtunk Fenyős Mária (Jannitzkiné) és Máyer Lajos felé, amiért rég nem írtak a szerkesztőségnek. Ezen a héten mind a ketten igen jó levelel kerestek fel bennünket. Fenyős évtársnő egyébként bírálatot mondtot felénk, mivel utóbbi leveleire nem kapott választ. Ezért hanyagolta az írást. A bírálatot elfogadjuk: valóban hibát követtünk el. E bírálat még jobb munkára serkent bennünket.

A NÉPLAP CIKKE NYOMÁN...

Szarukán József járásbíró ellen megindították a fegyelmi eljárást

A Néplap mult vasárnap számaiban „Szabó László ügye a járásbírószágon” című cikke az alábbi választ kapuk a debreceni járásbírószágon elnökétől:

„A Néplap kritikáját köszönettel vettük. A dolgozó nép bírószága vagyunk s mindent elkövetünk, hogy a dolgozó nép is magáénak tekintsen bennünket, bizalommal forduljon hozzánk ügyes-bajos dolgaival s legyen meggyőződve arról, hogy a bíróságtól meg is kapja amit vár: azt, hogy az új, épülő szocialista társadalom ellenségeire lesújtunk, a megfélemlítetteket, igazdozókat neveljük, a népi demokráciánkhoz hű jogkeresőket pedig támogassuk ügyüknek igazságos, gyors elintézésével. A lap kritikája meggyőződésünk szerint nagyban hozzájárul ahhoz, hogy hasonló, célunk elérését gátló akadályokat elhárítsuk utunkból.

Ezért Szarukán József vizsgálóbíróval szemben a fegyelmi eljárást nyomban megindítottam. Magatartása miatt a felügyeleti hatóságunktól megkapja méltó büntetését. A járásbírószágon másfél év óta teljesített szolgálata alatt már egy ízben megrovásban, egy alkalommal pedig felügyeleti büntetésben részesült.

Dr. Dobó Lajos járásbírószágon elnök.

„ÉPÍTÜNK, SZÉPÍTÜNK ISKOLÁINKAT” MOZGALOM

A vizsgák után alig csukódtak be az iskolák kapui, máris megkezdődött a jövő tanév munkáinak előkészítése.

Népi demokráciánk minden dolgozója nagy gondtal és szeretettel fordul iskoláink felé. Mindenki azt akarja, hogy gyermeke tisztá, gondtal épült iskolába járjon, ahol a gyermek másodikként otthon találja.

Helyi tanácsaink és az oktatási állandó bizottságaink igen sok községben terveket, javaslatokat készítenek iskolák tartozására, nevelői lakások rendbehozatalára. A munkába bevonják a dolgozók széles rétegét, hogy társadalmi munkával iskoláinkat szeptemberre széppé és otthonossá tegyék.

Nyírcsádon a tanács és a tömegszervezetek egy tanterem letárolásait, egy tanítói lakás helyrehozását vették terbe, melyet a nyáron díjazás munkával el is készítenek. Biztosítanak egy szertárhelyiséget és hivatalos gépi szobát. Nyírábrányban a budaörsi irányú részben napközi otthon szervezését határozták el, hogy ne legyen gondja a szülőknek gyermekeik felügyeletére. Egy tantermet is biztosítanak az iskolának.

Alulában tanácsaink szívügyük.

nek tekintik iskoláink szépítését és otthonossá tételét. Biharkezesen 20.000 forintot biztosítanak társadalmi úton négy tanterem létrehozására. Berekbőszörményben 10.000 forinttal renoválják ki az iskolákat. Szerpen két tanítói lakást hoznak rendbe — társadalmi úton. Nyíradony—Aradványpusztán egy napközi óvodát állítanak be. A községben egy tanítói lakás rendbehozatala van terbe véve. Told községben egy tantermet biztosítanak az iskolának. Kokedon egy tantermet, nevelői szobát — társadalmi úton. Hosszú-pályiban mintegy 140 m hosszú kerítést építenek. A fentiek mind azt bizonyítják, hogy dolgozó népünk széles rétegei iskoláink segítségére sietnek és minden erejükkel igyekeznek iskoláinkat széppé és otthonossá tenni.

Sajnos, még mindig vannak egyes községek, ahol a tanácselnök és az oktatási állandó bizottság a dolgozó tömegeket nem mozgósította erre a munkára. Fülöpön a tanácsítók alig lettek meg a mozgalommal kapcsolatban. Azzal védekeztek, hogy az elnök nincs itthon, ő pedig nem foglalkozott ezzel a kérdéssel. Az ebesi tanácselnök sem tett semmit a mozgalommal kapcsolatban, pedig itt is nagy szükség lenne az iskolák szépítésére, a tanítói lakások biztosítására. Hasonló mulasztás van Körtöszaklón, Nagykerékiben, Ártándon, Bedőn, Földesen, Nádudvaron, Sárretudvariban, Veresen, Monostorpályiban, Almosd községben. Ugy látszik, nem szívügyük az iskola, ahol a jövő káderei nevelődnek.

Tanácselnök elvtársak! Vegyetek példát Biharagybajom, Nyírábrány, Berekbőszörmény, Nyírcsád és a többi jól dolgozó tanácselnökök és állandó bizottságok munkájáról! Még nem késő az idő, mulasztásaitokat gyors cselekvéssel helyrehozhajátok. Építsetek, szépítsetek fel is az iskoláitokat. Az iskolába a mi gyermekeink járnak. Az iskola a miénk!

Dobó Ferencné Hortobágyi Építő Vállalat.

Egyéves a Hortobágyi Építő Vállalat

Kedden ünnepli fennállásának 1 éves évfordulóját a Hortobágyi Építő Vállalat. Ha a dolgozók visszatérintenek erre az időre, elmondhatják, hogy a hiányosságok mellett komoly eredményeket is értek el.

A fizikai és szellemi dolgozók jobb munkával juttatják kifejezésre, hogy ma már új országban élnek, saját maguknak építhetnek. A munkaverseny során eddig kiemelkedő eredményt a Pogácsás és Gercsák kőművesbrigádok értek el. Mindkét részleg 200 százalékon felül teljesíti normáját. Az ácsok közül Cseh János ácsbrigádja és Kunkli Im-

re ifibrigádjai végeznek jó munkát, míg a segéd munkások közül a Borsodi és Hegedüs brigádok haladnak az élen. Az egyéves évforduló napján a vállalat vezetője a munkában kitünt dolgozókat jutalomban részesíti. A Hortobágyi Építő Vállalat most, egyéves fennállását ünnepelve, tovább harcol: még köveket, kezeletesebb helytállással, feladata teljesítésével szolgálja a tervet. Tovább harcol azért, hogy a vállalat a munka szervezésének hibáit kiküszöbölve, az élenjárók sorába emelkedhessen.

Dobó Ferencné Hortobágyi Építő Vállalat.

